

TYRŠŮV DĚČÍN

OSLAVY 190 LET NAROZENÍ MIROSLAVA TYRŠE

16. - 18. 9. 2022

160
1862-2022

idecin.cz

GENERÁLNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

INSTITUCIONÁLNÍ PARTNER

NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA

PROGRAM AKCE

PARTNEŘI

LOKÁLNÍ PARTNEŘI

WWW.SOKOL.EU

OBSAH/EDITORIAL

TOP FOTO

4 - 5 V srdcích vlast a v pažích sílu

HISTORIE

6 - 7 V archivu ČOS je uložen ojedinělý Tyršův odznak zdatnosti

PŘEDSTAVUJEME JEDNOTU

8 - 9 Sokol Křivoklát

ROZHOVOR

10 - 14 Barbora Malíková: Sokol mě přivedl k rekordům

KOMUNIKACE A MARKETING

16 Hlasujte v Penny pro sokolské oddíly

17 Blíží se 4. ročník Sokolského běhu republiky

NOC SOKOLOVEN

18 - 19 Letošní Noc sokoloven navštívily tisíce lidí

SJEZD ČOS

20 Starostkou ČOS byla opět zvolena Hana Moučková

21 - 23 Představujeme nové Předsednictvo ČOS

ZPRAVODAJSTVÍ

24 Pošta vydává speciální známku

ROZHOVOR

26 - 29 Rozhovor s fotografem Janem Jirkovským

SPORT PRO VŠECHNY, SOKOLSKÁ VŠESTRANOST

30 - 31 Zprávy z jednot

VÝKONNOSTNÍ A VRCHOLOVÝ SPORT

32 - 33 Zprávy z jednot

SE SOKOLEM DO ŽIVOTA

34 Sokolík Pepík o prázdninách procestoval celé Česko

SOKOLSKÁ KAPKA KRVE

36 Za půl roku darovalo krev 145 sokolů

DVOUSTRANA PRO DĚTI

40 - 41 Nazdar, sokolici!

Milé sestry, milí bratři, vážení příznivci Sokola,

máme za sebou 13. sjezd, na kterém jste mi dali opět důvěru a zvolili mě už popáté starostkou. Velmi si toho vážím a děkuji Vám. Stát v čele tak velké organizace, jakou je Česká obec sokolská, je velmi zavazující. Vždyť reprezentuji 140 tisíc členů, a to od dvouletých dětí až po devadesátileté seniory.

Sokol by ale nebyl tím, čím je, kdyby nebylo našich cvičitelek a cvičitelů, trenérek a trenérů, prostě Vás všech, pro které je vedení dětí i dospělých k sokolským hodnotám životním posláním. Mnozí z Vás tráví týdně několik hodin v sokolovně, a to nejen bez nároku na honorář, ale i bez ohledu na vnější okolnosti. Odvádíte skvělou práci i přes to, že situace nyní není vůbec lehká.

S blížící se zimou budou nejpálčivějším problémem vysoké ceny energií. Mohu Vás ubezpečit, že vývoj v jednotách pravidelně analyzujeme a hledáme řešení. Už před prázdninami jsme zřídili komisi pro zmírnění dopadů krize a s podporou odborníků z oblasti energetiky připravujeme přehled základních kroků, jak co nejvíce šetřit. Zároveň ve třech modelových sokolovnách provádíme audit, který by nás měl nasměrovat k energeticky udržitelnému provozu v ostatních jednotách. Pravidelně celou věc řešíme s Předsednictvem ČOS (mimořádně, jeho členy Vám v tomto čísle představujeme) a opakovaně na toto téma také jednám s příslušnými orgány.

Osobně jsem přesvědčená, že tuto situaci zvládneme. Vždyť sokolové ve své historii přežili i mnohem pohnutější období. Těší mě, že ve své činnosti nepolevujeme a stránky tohoto časopisu, které o ní pravidelně informují, jsou toho jasným důkazem. Velmi se těším na nadcházející podzim, kdy nás tradičně čeká řada velkých akcí.

Možná časopis držíte v ruce na akci Tyršův Děčín, kde se určitě potkáme. Těším se také na týdenní Sokol spolu v pohybu, kdy opět široké veřejnosti ukážeme naši činnost. S nesmírnou hrdostí si 8. října připnu kokardu a uctím tak Památný den sokolstva. Věřím, že se všichni přidáte. A koncem října oslavíme výročí vzniku naší republiky znovu pohybem. Ani tentokrát nebudu chybět na startu hlavního závodu Sokolského běhu republiky v Praze a pevně doufám, že se letos zapojí ještě více jednot, než tomu bylo vloni.

Vaše

Hana Moučková
starostka ČOS

Časopis SOKOL, 78. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537 • Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 • Adresa redakce: Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 242 • E-mail: jhorka@sokol.eu • Šéfredaktorka: Jana Horká • Grafické zpracování: Petra Peňáková • Korektorka: Pavla Poláková • Redakční rada: Martin Chlumský, Jana Horká, Jan Haupt, Kateřina Pohlavá, Dana Uzlová, Štěpánka Mrázková • Tisk: Tiskárna V&H Print Hlávko s.r.o. • Registrace: MK ČR E 17339. ISSN 0489-6718. • Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí. Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat. • Foto na titulní stránce: Markéta Navrátilová

Fotograf Honza Jirkovský se pohybuje na hranici pouliční, dokumentární a reportážní fotografie. Dlouhodobě sleduje i sokoly. Z prostředí sokoloven vznikly už desítky krásných fotek. Ty nejlepší Honza vybere a vznikne z nich sokolský kalendář pro rok 2023.

Víc o jeho tvorbě a o tom, čím ho sokolové překvapili, v rozhovoru na str. 26

| Foto: Honza Jirkovský

V SRDCÍCH VLAST A V PAŽÍCH SÍLU

V ARCHIVU ČOS JE ULOŽEN OJEDINĚLÝ TYRŠŮV ODZNAK ZDATNOSTI

| Text: Martin Klement, Vzdělávací odbor ČOS | Foto: archiv ČOS

Na první pohled to jsou jen regály plné krabic, kartonů a vyrovnaných knih. Obdobně jako jiné archivy může i ten novodobý v České obci sokolské působit na návštěvníky jako sterilní, nezáživné prostředí. Stačí však otevřít některý z archivních kartonů či vyjmout libovolnou publikaci z knihovny a tento dojem se může rázem změnit. Každý uchovávaný objekt totiž vypráví zajímavý příběh.

STARÁ A NOVÁ SBÍRKA ČOS

Současný archiv České obce sokolské, který zaujímá několik místností v nejvyšším patře Tyršova domu v Praze, není totožný s původní proslulou sokolskou sbírkou, jež se v tomto domě kdysi nacházela a začala se formovat od konce 19. století. V meziválečném období byly části této velkolepé sbírky vystaveny v nejreprezentativnějších prostorách Tyršova domu. Za německé okupace musely být ale veškeré předměty a písemnosti převezeny jinam. Svě úložiště našly v různých částech Prahy a dokonce i v Liberci. Sbírkou se po druhé světové válce vrátila na původní místo a postupem času se značně rozšířila. V březnu 1948 totiž bylo proklamováno sjednocení tělovýchovných a sportovních organizací. Proces unifikace československé tělovýchovy a sportu byl 14. července 1949 dokonce stvrzen zákonem, dle jehož paragrafu 6 směla pouze ČOS provádět dobrovolnou těles-

nou výchovu a sport. Tímto přešla na ČOS též povinnost pečovat o sbírky ostatních tělovýchovných a sportovních organizací. Tyršův dům se tak stal nejen úložištěm sokolské sbírky, ale též ohromné kolekce objektů k dějinám tělesné výchovy a sportu. Počátkem 50. let byl tento rozsáhlý sbírkový materiál předán do vlastnictví státu, deponován však zůstal v Tyršově domě. Zatímco muzejní objekty přešly v roce 1972 pod správu Národního muzea a později byly přemístěny do jeho depozitářů, písemností z provenience ČOS se roku 1974 ujal Státní ústřední archiv, přejmenovaný později na Národní archiv. Z původních sbírek tudíž nezůstalo v Tyršově domě téměř nic. Nynější archiv ČOS je budován teprve od 90. let 20. století, a to zejména z darů. Díky nim se v uplynulých třiceti letech podařilo vytvořit rozmanitou sbírku, sestávající nejen z knih, fotografií, a textilií, ale i odznaků, praporů, kronik, obrazů, písemností a dalších,

nezřídka velmi kuriózních předmětů. Jedním z nich je i plaketa Tyršova odznaku zdatnosti (TOZ).

TOZ – DISCIPLÍNY A LIMITY

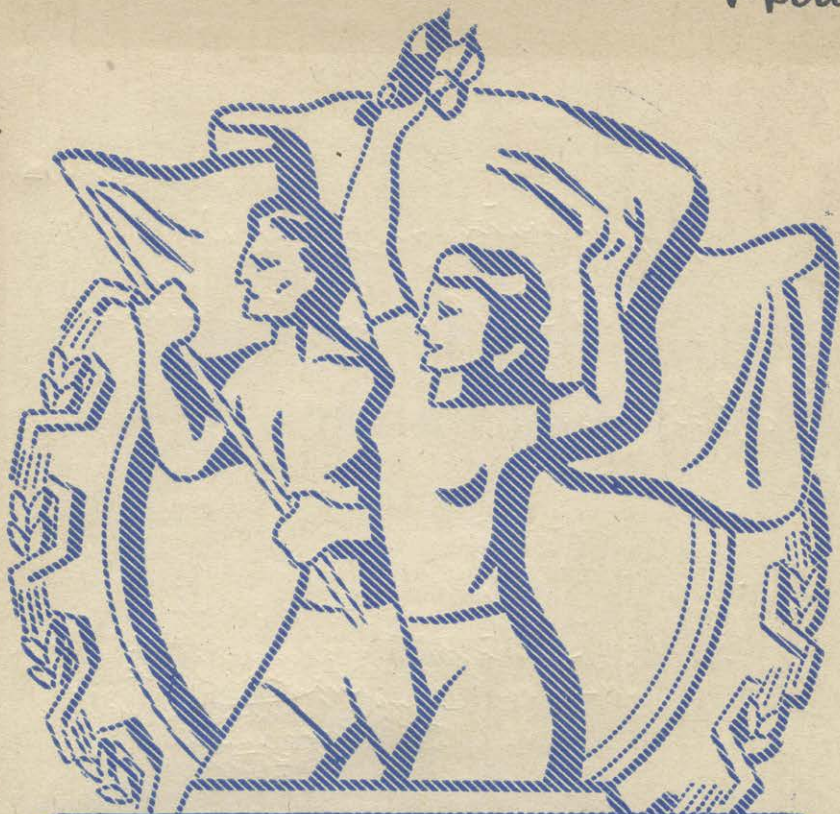
Svého času byla TOZ všem dobře známá zkratka, nahrazující sousloví Tyršův odznak zdatnosti. Od roku 1945 se v Československu diskutovalo o zavedení odznaku, jenž by se propůjčoval za dosažení určitých sportovních výsledků. Ke konsenzu se dospělo v roce 1948, ovšem původně se mluvilo jen o Odznaku zdatnosti. Přídomek Tyršův se prosadil teprve postupně a s definitivní platností byl stanoven na základě zákona ze 14. července 1949 – téhož zákona, jenž uděloval ČOS monopol na organizování dobrovolné tělesné výchovy

a sportu. Paragraf 8 zmíněného zákona deklaroval, že „k povzbuzení tělesné činnosti a k všeobecnému zvýšení tělesné, pracovní a branné zdatnosti lidu zavádí se Tyršův odznak zdatnosti“, udělovaný „osobám, které dosáhnou předepsaného stupně zdatnosti“. Normy pro TOZ vydával Státní úřad pro tělesnou výchovu a sport, tedy ústřední správní orgán, jehož pravomoci stanovil rovněž zákon ze 14. července 1949. Na každou věkovou kategorii byly kladeny jiné požadavky; odlišné limity navíc platily zvlášť pro ženy i pro muže. Například chlapci ve věku od 13 do 14 let museli mimo jiné ujit 10 kilometrů, uběhnout 60 metrů za 9,5 sekundy, hodit míčkem o váze 150 gramů do vzdálenosti alespoň 40 metrů či vyšplhat do výše tří metrů. Pakliže některý člen tělocvičné jednoty splnil zadané normy, byl mu o tom do jeho speciální knížky o odznaku zdatnosti zanesen záznam. Vyplněné knížky vybíral v jednotách referent TOZ, který je předával dále referentovi TOZ v okresním sokolském výboru. Ten se staral o další administrativní kroky, jež měly zaručit, že se k členům jednoty začas dostanou odznaky TOZ a průkazky potvrzující získání odznaku.

VZOR V SOVĚTSKÉ TRADICI

V mezinárodním ani v československém kontextu nepředstavoval TOZ nic nového. Již od roku 1907 uděloval švédský Říšský svaz pro tělesná cvičení odznak za sportovní výkony. Při olympijských hrách ve Stockholmu roku 1912 se s praxí švédského svazu seznámil významný německý sportovní funkcionář Carl Diem, který ještě téhož roku prosadil zavedení podobného odznaku v Německu. O sportovní odznak zvaný Państwowa Odznaka Sportowa se od roku 1930 mohli ucházet i cvičenci v Polsku, rok nato přišel s vlastním odznakem i Sovětský svaz. Zde se vyznamenání jmenovalo Připraven k práci a obraně SSSR neboli Gotov k trudu i oboroně SSSR – odtud zkratka GTO. Po vzoru GTO si československá Federace dělnických tělocvičných jednot utvořila roku 1932 odznak Připraven k třídnímu boji. Tehdy také už i Československá atletická amatérská unie vydávala speciální odznaky tělesné zdatnosti. Sokol se k podobnému poměrování cvičenců odhodlal až v roce

Tyrš

IDEOVÁ ČÁST TOZ

VÝZNAM A ÚKOLY TĚLOVÝCHOVY
A SPORTU V ČSR

I

1940 realizací soutěže Ukaž, co umíš! V jejím rámci měla být přezkoumána „tělocvičná vyspělost členstva ve všech oborech naší tělocvičné činnosti“. Třebaže odznak zdatnosti uzákoněný v červenci 1949 nesl Tyršovo jméno, na někdejší sokolskou soutěž Ukaž, co umíš! nenavazoval vůbec v ničem, nýbrž vycházel z principů sovětského GTO. Tak jako se uchazeči o GTO museli například účastnit přednášek o tělovýchovném hnutí v Sovětském svazu, měli rovněž cvičenci usilující o TOZ povinnost absolvovat „přednášku ze zdravotní a mravně politické výchovy“. TOZ se navíc měl stát podobně jako GTO masově rozšířeným odznakem, jenž by svědčil o tělocvičné vyspělosti československé socialistické společnosti. Za tímto účelem byly pořádány speciální akce a soutěže jako například Týden TOZ na otevřených hřištích. Když se v roce 1952 uskutečnila reorganizace

sportu a tělovýchovy v Československu, byl společně s Ústředním výborem Sokola zrušen i TOZ. Nově zavedený odznak zdatnosti se již svým samotným pojmenováním Připraven k práci a obraně vlasti ještě více přiblížil sovětskému vzoru.

TOZ ZE SLOVENSKA

Kromě odznaků TOZ lze v archivní sbírce ČOS nalézt rovněž jeho zvláštní variantu, která byla archivu věnována 8. září 2021. Objekt zcela vybočuje z tradičního ztvárnění odznaku TOZ. Jedná se totiž o masivní mramorovou desku ve tvaru erbu 15 centimetrů širokého a 22 cm vysokého. Na něm je připevněn zvětšený kovový odznak TOZ. Plaketa spočívá v červené etuji o rozměrech 27x37,5 centimetrů. Vnitřní stranu víka pokrývá bílá látka s pásem národní trikolóry a malým znakem Republiky československé. Naopak dolní část pouzdra je potažena

modrou látkou. Do ní je pod plaketou zasažena kovová destička s vyrytým textem. Z něj vyplývá, že plaketa byla cenou, kterou roku 1950 udělil Státní úřad pro tělesnou výchovu a sport v celostátní modelářské soutěži. Mistrovství republiky leteckých modelářů se uskutečnilo mezi 14. a 16. červencem 1950 ve slovenském městě Partizánske. Podle dobových zpráv předstihla soutěž svou velikostí všechny podobné dřívější akce. Do Partizánského se tehdy sjelo na 600 osob, které se svými modely soutěžily v několika kategoriích. Prozatím není zcela zřejmé, z jakého důvodu byly výhercům rozdávány plakety se zvětšeninou TOZ, který měl primárně sloužit jako vyznamenání za tělocvičnou všestrannost. Otázkou rovněž zůstává, proč v soupisu vítězů uveřejněném v časopise Letecký modelář z roku 1950 chybí jméno člověka, z jehož pozůstalosti plaketa pochází a který měl plaketu získat právě při závodech v Partizánském. Patří ke kouzlu sbírek nejen v Tyršově domě, že uchovávané předměty často skrývají řadu tajemství, která teprve čekají na svá odhalení.

SOKOL KŘIVOKLÁT

PŘEDSTAVUJEME

HISTORIE

Jednota na Křivoklátě byla založena v roce 1907 v hotelu Sýkora a příslušela pod župu Jungmannovu. Mezi válkami pak patřila pod župu Rakovnickou. V době obou světových válek pozastavila svoji činnost, ale hned jakmile to bylo možné, se začali místní sokolové opět scházet. Po roce 1948 byla jednota přejmenována - Dělnická sportovní organizace, pozděj TJ Tatra Křivoklát. Po roce 1990 se zařadila pod Československou obec sokolskou jako T. J. Sokol Křivoklát. Od té doby spadá pod župu Budečskou a v roce 2022 se dokonce člen křivoklátské jednoty poprvé stal jejím starostou.

Peter Szenasy,
starosta

Vladimír Červený,
místopředseda

VEDENÍ JEDNOTY

V současnosti má jednota 117 členů i přes to, že v roce 2019 jich bylo jen čtyřicet. Od roku 2019 má nové vedení.

Růžena Spurná,
jednatelka

Monika Frencl,
náčelnice

VŠESTRANNOST

ODDÍLY

TANEC JUDO

TENIS

ŠERM BADMINTON

STOLNÍ TENIS

ATLETIKA

ODBÍJENÁ

POŘÁDANÉ AKCE

Malá křivoklátská (Letos se 5. listopadu poběží už jubilejní 50. ročník. Jednota tento běh lesem pořádá pod hradem Křivoklát. Ve 22 kategoriích běží jak dvouleté děti, tak i veteráni nad 70 let, a to ve vzdálenostech od dvaceti do 6 tisíc metrů.

Každoročně se zúčastní téměř tři stovky závodníků).

Noc sokoloven, turnaje v tenisu, a to i v tom stolním, **projekce filmů, Křivoklátské trhy, knižní festival pro děti, šibřinky, Sokol spolu v pohybu.**

Tenisový kemp (letní příměstský tábor).

OBLÍBENÝ TOP PROJEKT

Pro dospělé jsou to jednoznačně šibřinky, pro děti Sokol spolu v pohybu. Obě akce nám dělají velkou radost.

OBLÍBENÉ SOKOLSKÉ HESLO

JEN RUCHEM ŽIJEME!

SOKOLOVNA

Téměř dvacet let chodili místní cvičit do hostince, který patřil jejich starostovi Sýkorovi. O stavbě sokolovny bylo rozhodnuto v roce 1923. Základní kámen byl položen téhož roku, a to 19. srpna. Do roka pak byla slavnostně otevřena. Kromě cvičebního sálu, šaten a sociálního zázemí, tam byla i noclehárna a kino. To mělo pevné plátno, promítací kabínu a rozebíratelné hlediště. Kdysi krásné prostory dnes nutně potřebují rekonstrukci. Křivoklátská sokolovna proto založili veřejnou sbírku a věří, že sté narozeniny sokolovna oslaví v plné kráse. Pomocť jim můžete i Vy. Více info na www.sokolkrivoklat.cz/projekt-obnovy-sokolovny/

Nový prapor

VÝZNAMNÝ SOKOL

Architekt a stavitel Maxmilián Šnobl (1878–1937), který byl starostou jednoty a stavitelem místní sokolovny. Mladý Maxmilián, jehož otec pracoval jako tesařský mistr pro knížete Fürstenberga, vystudoval stavební průmyslovku v Plzni. Členem Sokola byl od roku 1909 a o šest let později navrhl, aby se jednota stala členem Družstva pro zbudování tělocvičny na Křivoklátě. V roce 1924 byl pověřen, aby jednal o elektrifikaci sokolovny. Podílel se na celé řadě staveb nejen v obci, ale i v okolí, například na rekonstrukci hradu Křivoklát.

Maxmilián Šnobl

JAKÉ JSOU PRIORITY JEDNOTY PRO SEZÓNU 2022/2023?

PETER SZENASY, STAROSTA JEDNOTY A STAROSTA ŽUPY BUDEČSKÉ

Chceme začít s rekonstrukcí sokolovny. Do září příštího roku plánujeme vyměnit minimálně 52 oken, a to v rámci projektu podpořeného Středočeským krajem. Jeho cílem je provést celkovou obnovu budovy. Je důležité, aby sokolovna mohla být i v budoucnu plnohodnotně využívána jak místními, tak i lidmi z okolních vesnic.

Zároveň chceme obnovit sokolský biograf, který je od roku 2003 zavřený. Díky Nadaci Via a Nadaci ČEZ se nám to snad podaří. Promítání filmů je skvělou platformou, která může dostat lidi dohromady a nabídnout jim jak kulturní, tak i společenské zážitky. Přes zimní měsíce je v malé obci, jakou ta naše je, sokolovna jedinou kulturní alternativou k Netflixu, Facebooku nebo místní hospodě.

Nosím v hlavě už dlouho dva projekty. Jedním z nich je vytvoře-

v parku, o pietní místo s pomníkem a menším muzeem. Vše by se vázalo k Památnému dni sokolstva.

MONIKA FRENCL, NÁČELNICE JEDNOTY

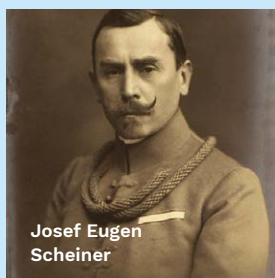
Máme opravdu hodně plánů, nejde to shrnout do několika vět. Snažíme se toho dělat co nejvíc nejen pro sokoly, ale i pro celou místní komunitu. Chceme, aby se lidi doma zvedli z gauče a šli sportovat. Jedním z našich nových projektů je třeba Sokol v běhu, kdy dvě ambasadorky běhají každý týden s jinou věkovou skupinou, a k tomu ještě s dětmi nebo se psy.

Ukrajinky se učí česky

TYRŠ NEBO FÜGNER

Rádi bychom upozornili i na jinou inspirativní osobnost v dějinách Sokola, a tou je Josef Eugen Scheiner (1861–1932). Od mládí se účastnil sokolského hnutí, zasadil se o jeho sjednocení v Čechách a propojení s podobnými spolky jiných slovanských národů. V roce 1906 se stal starostou ČOS. Během války spolupracoval s Maffií, hlavním orgánem českého domácího odboje během první světové války. Společně s Karlem Kramářem byl 21. května 1915 zatčen, byl vyšetřován ve Vídni kvůli protirakouské činnosti a obžalován z velezrady. Poté byl ale propuštěn. Bezprostředně po 28. říjnu 1918 se zapojil do budování československé armády. Od prosince 1918 do června 1919 zastával úřad generálního inspektora ozbrojených sil. Jeho vila ve Svatém se nachází nedaleko Křivoklátu. Je podle něj pojmenovaná i jedna ze sokolských žup – Pražská-Scheinerova.

Josef Eugen Scheiner

Kino

ní památníku sokolům za 160 let služby státu. Mělo by jít o památník na velké sokolské louce nebo

Iniciovali jsme podporu pro rodiny s Ukrajinou. O ty, které se na Křivoklátsko podařilo přivést, se dlouhodobě staráme. Pomohli jsme jim najít ubytování a snažíme se, aby se mohli plnohodnotně začlenit do společnosti. Takže tu mají kurzy češtiny a pomáháme jim s hledáním práce, aby měli pocit, že za něco stojí. Samozřejmě jsou vítáni na všech našich sportovních aktivitách. V tom budeme pokračovat, pokud to bude potřeba. ☺

JEDNOTA, KTERÁ NÁS INSPIRUJE

SOKOL LÁNY

prima parta sokolů, skvělé sportovní zázemí, zároveň poslední místo odpočinku TGM.

PŘEDSTAVÍME
PŘÍŠTĚ

OSOBNOST

SOKOL MĚ PŘIVEDL K REKORDŮM

| Text: Martina Součková

| Foto: Markéta Navrátilová

Barbora Malíková je nejen atletkou a členkou Sokola, ale zároveň je už dva roky jeho ambasadorkou. Studuje americkou univerzitu Virginia Tech, obor architektura a průmyslový design. Je držitelkou několika dorosteneckých a juniorských rekordů. K nim ji přivedl právě Sokol Opava. Bára je ale především krásná žena, kamarádka, milovnice českého jídla a fajn holka, která se životem baví. V rozhovoru mluví o tom, jak velkou změnou pro ni je studium v USA, o léčení svých bolavých achilovek a taky o tom, jak důležité je potkat v životě správné lidi.

Členkou Sokola jsem od devíti let a jsem pyšná, že dnes mohu být jeho ambasadorkou. Vděčím mu za skvělé zázemí, perfektní trenérku a spoustu kamarádů.

► **Máš za sebou náročný rok. Možná by se dalo říct, že i několik let, která završila olympiáda. A také nový životní start. Odešla jsi do Ameriky nejen studovat, ale i pokračovat ve sportu. Jak to pro sebe hodnotíš? Co Ti to přineslo?**

Když se na to podívám z hlediska atletiky, jsem ráda, že letos po pěti letech můžu takzvaně jít halu. V roce 2018 jsem byla nemocná, v roce 2019 jsem si natrhla achilovku, v roce 2020 se závody zrušily a vloni jsem se připravovala na olympiádu. Po ní jsem na podzim nastoupila do školy v Americe a čekala mě první tamní běžecká sezóna. Trenér mi nabídl, že to půjdeme nejdříve tréninkově a uvidíme. I přesto, že jsem byla po náročném období a startu na olympiádě v Tokiu, cítila jsem se dobře a opravdu to šlo. Postupně se ale začaly nohy zhoršovat, kvůli bolesti jsem už nemohla běhat tak rychle. Přisuzuji to i konstantní zátěži, a to nejen fyzické, ale i psychické. Proto jsem se s trenérem domluvila na tom, že si dám delší volno a achilovky konečně doléčím, což znamená neběhat až do konce letošního roku. Aktuálně tedy obíhám jen lékaře a vlastně jsem za tu vynucenou pauzu ráda. Věřím, že se vše konečně vyřeší.

► **Pojďme se nejprve věnovat sportu v Americe, čímž je pro Tebe atletika. Jaká je komunikace s tamějším trenérem, jak probíhá výběr závodní trati a také domluva na tréninku?**

Vždycky je to o lidech. V Česku jsem

Bára drží juniorský rekord na trati 400 i 800 metrů

měla stejnou trenérku jedenáct let a byla jsem spokojená. V Americe jsem si proto opravdu pečlivě vybírala, na jakou školu půjdu a k jakému trenérovi se dostanu. S několika z nich jsem skoro rok komunikovala, abych zjistila, jací jsou. Až jsem narazila na současného trenéra Erica na univerzitě Virginia Tech, který je pro mě lidsky a trenérsky v podstatě tím, čím byla moje česká trenérka Jana Gellnerová. Já se potřebuji o věcech hodně bavit a někdy smlouvám, jako že „nééé, tohle běžet nechci“. A trenérka mi vždy trpělivě vysvětlovala, proč je to nutné a že se někdy musí opakovaně běžet delší tratě. Erik je úžasný, velmi otevřený člověk. Je ochotný s mou českou trenérkou pravidelně konzultovat mé tréninky. To je pro

mě skvělé. Je to jednoduché, protože „být hodný je zadarmo“.

► **V jak velké skupině teď trénuješ?**

Je to asi 40 až 45 lidí. Ale já se na tréninku potkám se třemi nebo čtyřmi holkami, které se připravují na obdobné tratě. Někdy s námi běhají trenéři, jsou to mladí kluci a jsou rychlejší než my, je to dobrý sparring. Taky se musíme řídit školou, rozvrhem. Někdo jde ráno, někdo večer.

► **Do jaké míry si můžeš vytvořit rozvrh tak, aby Ti vše vyhovovalo? Kdy vlastně ráda trénuješ Ty?**

Vyhovuje mi systém, kdy střídám trénink, snídání, školu, oběd, trénink

a večeri. Bohužel i příští rok jsou ve škole nějaké povinné laborky, kdy si čas a profesora nevyberu. Je to povinný předmět k mému zaměření, a trénink proto budu muset přizpůsobit rozvrhu. Ale jinak je to oproti českému školství svobodnější. Je to vlastně moje zodpovědnost, kolik toho studuju, trénuju a jak moc úsilí tomu věnuju. Rozhodně je tam pak vždy komunikace s trenérem a příprava plánu i času tréninků dle rozvrhu.

”

Bez sportu bych nebyla tou Bárou, kterou jsem dnes. Díky atletice jsem se naučila sama o sebe postarat, můžu studovat v USA a zažít tak něco úplně nového.

► **Zní to moc dobře, ale někoho by spousta této volnosti mohla spíše zaskočit. Je to velká osobní zodpovědnost. Umíš si představit i ten tlak cizího prostředí, spousta nového, noví lidé? Jak se Ti dařilo tohle zvládat?**

Určitě mi to pomohlo. Nebyla jsem tak dobrá v angličtině a musela jsem se odhodlat více komunikovat. Na začátku jsem byla každý večer vždy hodně unavená. Bylo to moc nových podnětů, lidí, nové věci na tréninku. Ale postupně to bylo lepší a lepší.

► **V čem je ještě v obou zemích rozdíl? Třeba v péči o mladé sportovce?**

Ta péče jako taková mě u nás na univerzitě moc baví. Pro sportovce jsou připravované speciální večere, do jejichž složení můžeme kdykoliv individuálně mluvit. Debata na toto téma je tam vítaná a to je moc dobře, protože správné jídlo je pro nás základ. Já jsem měla ještě trochu jiný start, protože jsem za sebou měla už dobré výsledky a do Ameriky jsem odcházela po účasti na olympiádě v Tokiu. Je tam velká důvěra v mé schopnosti

a zkušenosti. Líbí se mi přístup a právě komunikace o tom, co je potřeba.

► **Studuješ průmyslový design, co bys chtěla dělat po škole?**

V Česku jsem studovala stavební průmyslovku. Bylo to hodně o pravidlech ve stavebnictví a naučilo mě to základy a jasné zásady, které musím u staveb dodržet. To si myslím, že je správně. Moji spolužáci v Americe jsou hodně „crazy a v oblacích“. A to je zase inspirací pro mě. Studium je na čtyři roky, takže tři ještě přede mnou jsou. A pokud budu chtít titul inženýra, tak ještě další dva roky. Je to obor, ve kterém chci jednou určitě pracovat. Nemusí to být čistě stavařina, ale třeba i design nábytku. Pravidla, která mi vstúpila česká škola v kombinaci s kreativitou, kterou si odnesu z té americké, jsou zkušenostmi k nezaplacení.

► **Když zmiňuješ, jak Tě vlastně všechno naplňuje, musím se zeptat i na zásadní věc. Atletika Ti svým způsobem umožnila tuhle cestu, ale musí za tím být určitě i láska. Je to také spousta práce. Co je impulsem k tomu, že každý den zaklekněš do bloků a vyrazíš?**

Bez atletiky bych nebyla tím, kým jsem dnes. Díky atletice jsem si našla spoustu kamarádů, měla fajn partu. Mám hodně skvělých zážitků a zkušeností. Díky atletice jsem například poprvé letěla letadlem do Keni na mistrovství světa, které jsem i vyhrála. Atletika je v mém životě motivací k mnoha věcem, třeba ke studiu v zahraničí.

► **Věnovala ses někdy i jinému sportu? Baví Tě i něco jiného kromě atletiky?**

(smích) Já jsem na jiné sporty úplně

„blbá“. Netrefím se do míčku jakékoliv velikosti. Neutopím se, ale plavat moc dobře neumím. Baví mě ale třeba kolo, ráda se projíždím. A miluji hory. Moc ráda chodím na túry a v zimě lyžuju.

► **Atletika řeší dlouhodobý problém se ženami s vysokým testosteronem, co si o tom myslíš?**

V Americe jsem v druhém semestru psala práci o transgender sportovkyních. Pro mě samotnou je to velké téma. Nesouhlasím s tím, že ten, kdo byl původně muž, pak závodí za ženy. Nemám problém s tím, když se cítí jako žena, nechá se na ni předělat, změní si jméno... V pořádku. Rozumím tomu. A je to svobodná cesta toho jedince. Ale stále, i po spoustě léků na změnu, bude mít tato žena jiné svalstvo, jinou kostru, klouby umožňující jiný pohyb. A to je při soutěži něco, co zasahuje do spravedlnosti sportu. Před dvaceti lety to bylo možná velké tabu, nebo spíše něco, o čem se raději nemluvalo, i když se to dělo. Nebyl tady takový respekt ke změně pohlaví či homosexualitě. To chápu. Amerika je teď naopak všemu otevřená, ale za mě je to moc liberální. Je to pochopitelné v běžném životě, ale tenhle tolerantní přístup nemá pak už nic společného se změnou pohlaví a přijetím společností, to už je zásah do samotného sportu. Už to není stejná fyziologie založená na pohlaví ženy.

► **To je velmi zajímavé. Ponořila ses s tou fyziologií a somatikou do věci hlouběji? Bylo to pro Tebe nejen společenské téma, ale i čistě biologické?**

Ano, zajímalo mě, co se stane, když se se změnou pohlaví začnou brát léky, které zmírní mužské signifikantní znaky, a to

Bára na Letišti Václava Havla v Praze na cestě do Tokia

nejen ty očividné, ale i třeba ty chemické, hormonální. Svalová hmota poklesne o deset procent, ale tím se ten jedinec nedostává na úroveň ženského svalstva. Nemůže nikdy pocítit tělesné změny spojené s menstruací, nebo třeba i výkyvy nálad, které ovlivňují výkon.

Chápu, že mít samostatnou kategorii by nebylo asi zajímavé, ani by to nezískalo tolik peněz a pozornosti, aby z toho byly disciplíny na vyšších soutěžích. Ale mít společné soutěže za mě není správné. A kdo je v tom trochu edukován, musí uznat, že to není spravedlivé. Chromozomy jsou od početí nastaveny se vším, a to nelze ani léky předělat. Bude rozdíl, pokud budu chtít jako transgender-muž se ženami soutěžit, anebo třeba pracovat v kanceláři. Za mě je to silné téma a hranice svobody jsou opravdu tenké, ale jsou v tom i mé hranice svobody a mého úsilí jako atletky, která pak vlastně závodí s „mužem“.

► **Jsi sokolskou ambasadorkou. Na olympiádě v Tokiu jsi potkala Alexe**

Choupenitche i Lukáše Rohana, tedy další ambasadory. Znáte se? Podporujete se?

Alexovi jsem před červencovým mistrovstvím světa v šermu přála hodně štěstí a gratulovala mu i ke skvělému sedmému místu. Je to parádní výsledek. S Lukášem jsme kamarádi, dokonce jsme spolu byli i lézt. Ostatní ambasadory osobně neznám.

► **Jsi členkou Sokola Opava od devíti let. Za tu dobu jsi ušla dlouhý kus cesty. Jakou roli v Tvém životě Sokol hraje?**

Já vždycky říkám, že Sokol je pro mě nejen začátkem, ale i celou mou kariérou. Právě v Sokole jsem jako malá zjistila, že na ostatní sporty jsem celkem nešikovná. Ale je skvělé, že jsem si mohla všechno vyzkoušet a najít si svou cestu. To Sokol mi ukázal atletiku a jsem pyšná na to, že dnes můžu být jeho ambasadorkou. Přivedl mě ke všem mým úspěchům, včetně mých rekordů. Vděčím mu za skvělé zázemí,

perfektní trenérku a spoustu kamarádů. Budu ráda, když mé děti jednou zažijí podobné věci.

► **Když to všechno shrneme... Co Ti sport dal a co vzal? Proč je podle Tebe důležité vést děti ke sportu, což je jednou ze sokolských priorit, a jak bys je do sokoloven nalákala?**

Za mě to byla parta lidí a kamarádů. Když děti přijdou do Sokola a začnou se věnovat sportu, najdou tam přátele na celý život. Naučí se hýbat, a pokud budou mít správný základ, můžou se ke sportu vrátit i v dospělosti. Sport jim umožní cestovat, poznávat nové lidi, umět se o sebe postarat. Bez sportu a přátel bych nebyla touhle Bárou, co tady sedí. Možná bych měla více volného času, ale k čemu... Já všechnen čas využila na skvělé věci. Dětem a rodičům mohu vzkázat, že sport je dobrou cestou. A na každé cestě se dějí jak dobré, tak i špatné věci, potkávají se různí lidé, ale vše lze zvládnout. ☺

BARBORA MALÍKOVÁ

ATLETKA, SOKOL OPAVA
TRATĚ: 400 A 800 METRŮ

Bára drží na obou tratích juniorský rekord. Na ME do 23 let v Tallinu loni zaběhla čtvrtku za 51,23 sekundy a brala stříbro (zvítězila Lada Vondrová). Na dvojnásobné trati překonala historické juniorské maximum v roce 2020, když zaběhla v Ostravě za 2:03,14.

Je trojnásobnou českou šampionkou na trati 400 metrů, dorosteneckou mistryní světa i Evropy a zvítězila také na olympiádě mládeže v Buenos Aires v roce 2018.

Zdobí ji účast na dvou podnikách prestižní Diamantové ligy – ve Stockholmu a v Paříži. Loni běžela 400 metrů i na OH v Tokiu.

ALEXŮV KEMP PŘILÁKAL MLADÉ ŠERMÍŘE Z CELE EVROPY

| Text: Jakub Zeman

Asi nikdo v Česku toho nedělá pro svůj sport tolik jako sokolský ambasador Alexander Choupenitch. Nejen, že z olympiády pro Česko přivezl po 113 letech medaili ze šermířské soutěže, ale ještě každoročně pořádá kemp pro nadané šermíře a šermířky, které trénuje společně s elitními trenéry. Tentokrát z Itálie dorazili dokonce i ti reprezentační.

„Když za mnou po kempu dorazí nejen spokojení rodiče, kteří mi děkují za to, že děti byly nadšené, ale dokonce i mladé šermířky s tím, že už se těší na příští rok, tak je to nejvíc,“ říká Alexander, který po

celý týden předával své zkušenosti sedmdesáti malým šermířům.

Je až s podivem, že i přes náročné dvou nebo třífázové tréninky zbyl čas ještě také na turnaj. „Potěšilo mě, že v evropské konkurenci byli mladí Češi úspěšní,“ pochvaluje si a dodává, že na jeho kemp jezdí děti i z okolních států.

Akci tradičně zakončil Alexův Summer Jam na Jakubském náměstí v Brně, kde pokaždé vystupují také populární hudebníci. „Letos udělal velkou show Sebastian a myslím, že měl úspěch. Náměstí bylo plné lidí,“ říká osmadvacetiletý fleretista.

Ještě před koncertem se nejlepší čeští šermíři předvedli v exhibici, a to proti výběru elitních Evropanů. „Povedlo se nám vyhrát 25:23. Šerموval jsem proti mistrovi Evropy do 23 let Tobiasi Reichetzerovi a ve vypjaté koncovce celého zápasu jsem skóre otočil,

z čehož jsem měl velkou radost i proto, že normálně před tolika lidmi nešermujeme,“ říká s úsměvem Choupenitch.

Příležitost šermovat nejen o stotisícový dluhopis, ale i o let helikoptérou dostali během akce i odvážní fanoušci. „Sešla se nám mladá holka a kluk, který měl 130 kilo ve svalech, takže kontrast mezi oběma byl opravdu vtipný. Navíc jsme pro něj museli shánět kalhoty, kdy i ty největší skoro ani nezapnul,“ směje se rodák z Brna a dodává: „Každopádně se akce povedla. Už se taky těším na příští ročník.“

inzerce:

čeps

Vedeme energii těm, kteří ji násobí

HLASUJTE

V PENNY PRO SOKOLSKÉ ODDÍLY

Text: Jana Horká

Projekt Hýbeme se hezky česky je ve finále. Začalo už totiž hlasování v provozovnách Penny. Podpořit sokolské oddíly v nich můžete až do 27. září. Letos se do projektu, jehož snahou je rozhýbat Česko, přihlásilo 729 oddílů (AŠSK 318 týmů) a z toho jich do druhého kola postoupilo 242.

„Letošní účast sokolů je výrazně vyšší než loni, z toho máme velkou radost. Teď ještě musíme zabojovat a podpořit oddíly, které mají šanci na finanční odměnu. Oproti minulému ročníku je díky Penny ve hře mnohem víc peněz,“ říká Marek Tesař, ředitel Kanceláře ČOS.

I letos obchodní řetězec rozdělil republiku do 155 mikroregionů. V každém z nich získají finanční odměnu tři týmy. Vítěz dostane 15 000 korun a zbylí dva po pěti tisících. „Přemýšleli jsme, jak ještě více motivovat lidi k pohybu. Proto jsme se rozhodli, a to v duchu našeho motta Rozhýbejme celé Česko, že navíc k tomu v každém regionu budou moci lidé pro svůj tým naběhat nebo nachodit kilometry. A finalistům, pro něž jejich fanoušci nasbírají v daném mikroregionu více než 10 000 kilometrů, věnujeme pak jako bonus podporu ve výši deseti tisíc korun,“ vysvět-

luje letošní novinku Vít Vojtěch, vedoucí strategického marketingu Penny.

To se podařilo ve čtyřech desítkách regionů, kde díky tomu vítězové získají pětadvacet tisíc a další dva týmy po 15 000 korunách.

A jak to celé funguje? Za pokladnami jsou umístěny hlasovací boxy s viditelným označením oddílů, kterým lze v daném obchodě vhodit hlas. Hlasovací lísek získá každý, kdo nakoupí nad sto korun. Automaticky tak získá účtenku s hlasovacím útržkem, a tu vhodí do boxu příslušného oddílu.

Tak pojďme podpořit ty sokolské!

inzerce:

Podpořte sokolské týmy na cestě k vítězství.

V prodejnách PENNY do 27. 9. 2022 probíhá hlasování mezi 439 finalisty projektu Hýbeme se hezky česky. Rozhodněte, jaký sportovní tým zvítězí ve vašem regionu!

Jak na to?

Při nákupu nad 100 Kč obdržíte účtenku s hlasovacím lístkem, který vhodíte za pokladnami do hlasovacího boxu týmu, který chcete podpořit.

Vítězné sportovní týmy získají až 25 tisíc Kč!

BLÍŽÍ SE 4. ROČNÍK SOKOLSKÉHO BĚHU REPUBLIKY. JAKÉ JSOU LETOŠNÍ MEDAILE?

Text: Jan Vonašek

Sokol se letos spojil s tradiční sklářskou značkou Preciosa, a tak opět vznikly unikátní medaile. Výroba hlavní suroviny, skleněných komponentů, zabrala celkem tři týdny. Na dřevěném základu se vyjímá unikátní náramek v národní trikoloroře. Ten je vyroben z křišťálových korálků, na jejichž navlékání se podíleli handicapovaní pracovníci z chráněné dílny v Harcově. Celkem tak vzniklo sedm a půl tisíce medailí. Pro jejich výrobu bylo potřeba více než 260 tisíc skleněných korálků, jejichž kompletace trvala více než 550 hodin. „Chtěli jsme být unikátní. Proto také vznikl nápad takřkajíc dva v jednom, tedy medaile propojená s křišťálem. Podoba náramku byla od začátku jasná. Sokol, trikolora, symbol České republiky,” vysvětluje Michaela Dubská, vedoucí obchodního oddělení společnosti Preciosa. Těšte

se tedy, že si kromě dřevěné medaile odnesete také krásný šperk.

PRVNÍ BĚH S AMBASADORY JE UŽ 28. ZÁŘÍ

Každoroční tradicí se stal start hlavních ambasadorů a běh na pražský Petřín. To vše se pořádá měsíc před akcí, tedy 28. září. Letos se k Praze přidá i moravská metropole, kde známé tváře z prostředí sportu i kultury poběží také v brněnském parku Lužánky. Sokolský běh republiky nás navíc zároveň propojuje i se zahraničím. Proto vyzýváme organizátory ve všech místech u nás i v cizině, aby i tam symbolicky vyběhli už měsíc před samotnou oslavou vzniku republiky. Mohou při této příležitosti třeba představit své ambasadory, nebo se zkrátka jen společně potkat a zaběhat si.

Nejde o žádné oficiality, jen o radost ze setkání a z pohybu. A s kým se můžete potkat v Praze či Brně? Dorazí Lukáš Rohan, Jiří Ježek, Matyáš Džavoronok nebo bratři David a Tomáš Svobodovi.

POŘÍDTE SI STARTOVNÉ VČAS A UŠETŘETE

Registrace na všechny běhy jsou v plném proudu a není tedy nač čekat. Štěstí přeje připraveným – to platí i u Sokolského běhu. Na ten pražský si totiž už teď můžete startovné pořídit levněji. Ale **jen do půlnoci 28. září**. Poběžíte v jiné obci? Najděte si tu svou a registrujte se na www.behrepubliky.cz. A pozor, chcete-li mít na startovním čísle jméno, nepamenejte se registrovat nejpozději 5. října. Těšíme se na Vás. Běhu zdar! ☺

OBJEDNÁVEJTE OBLEČENÍ Z NOVÉ KOLEKCE

Rozšiřujeme nabídku volnočasového oblečení v sokolském stylu. Díky spolupráci se SAM 73 jsme pro vás tentokrát připravili parádní mikiny. Na své si přijdou všichni – sokolky, sokolové i malí sokolíci. Zboží je k dostání ve všech velikostech v našem e-shopu.

Dámské, pánské i dětské mikiny najdete na www.obchodsokol.cz. Dětské zboží se do nabídky vrací po dvou letech. Naleznete i velmi populární mikinové šaty – prodlouženou mikinu se zipem.

„Zařadili jsme nejen klasické tmavé barvy, ale i odvážnější duhovou. Sokolkám bude určitě slušet,” říká Martina Součková, která v komuni-

kačním týmu měla výběr kolekce na starosti.

Jedná se už o několikátou spolupráci s našim dlouholetým partnerem, kterým je společnost SAM 73. Vloni to byly dámské sukně a ještě o rok dříve trička s originálními nápisy, jako například Dělam hvězdu. Obě tyto kolekce si sokolové oblíbili. ☺

KAŽDÝ SOKOL MÁ SVOU KOKARDU

Kokarda se stala symbolem Památného dne sokolstva. Nezapomeňte si ji proto 8. října připnout. Chceme, aby padlé sokoly uctilo co nejvíce lidí, a to i mimo naši sokolskou obec. Proto kokardu připněte nejen sobě, ale i dětem, rodičům, kamarádům nebo třeba kolegům v práci. Kdo by potřeboval, najde ji v e-shopu na www.obchodsokol.eu. ☺

LETOŠNÍ NOC SOKOLOVEN NAVŠTÍVILY TISÍCE LIDÍ

| Text: Martin Tilšar

Na Svatého Jána, tedy v pátek 24. června, proběhl napříč sokolskými župami osmý ročník Noci sokoloven. Nesokolská veřejnost opět hojně využila možnosti navštívit naše sportoviště, sokolovny, tělocvičny a zjistit tak, co všechno jim Sokol v daném místě nabízí. Jsme za to moc rádi, protože to je právě smyslem celého projektu.

Pro akci, která vyniká velkou rozmanitostí, od opékání špekáčků až po odborné přednášky a výstavy, je typický neustálý růst počtu účastníků. Zatímco ještě před pár lety se jednalo spíše o desítky zapojených jednot, letos jsme se dostali téměř ke sto šedesáti a dodatečně se nám ještě hlásily jednoty, které na registraci buď zapomněly, nebo se rozhodly také připojit, ale až na poslední chvíli.

Letošním společným tématem bylo 160 let od Tyršova tělocvičného názvosloví, které je unikátní v tom, že se jen s malými obměnami dodnes používá například jak při hodinách tělocviku, tak i v armádě při pořadové přípravě. Krátce po založení Sokola ustanovil jeho výbor speciální komisi, která se měla tvořením českých tělocvičných slovních pojmů zabývat. Do té doby se používaly buď ty německé převzaté od turnerů, nebo různé české výrazy, které nebyly jednotné a často nabývaly více možností výkladu. V komisi zasedl třeba básník Karel Jaromír Erben a lexicografičtí odborníci jako František Špatný nebo Josef Rank. Miroslav Tyrš pracoval na názvosloví už od roku 1860. Nakonec

předložil osm set nových výrazů pro prostrná a cvičení na nářadí. Jeho názvosloví bylo výborem schváleno a už v dubnu 1862 vyšlo tiskem jako Tělocvičné názvosloví coby součást Pravidel tělocvičné jednoty pražské Sokol. Sám Tyrš své pojmy detailně představil a dovysvětlil v práci Základové tělocviku, která vycházela na pokračování mezi lety 1868 až 1872.

Vzdělavatelský odbor ve spolupráci s ústřední školou připravil pro letošní ročník Noci sokoloven sérii cviků, které svojí podobou připomínají písmena v abecedě. Stejně jako při loňských lidských pyramidách si tak cvičenci mohli užít spoustu kreativní zábavy při skupinovém sestavování různých slov nebo vzkazů, a ještě se při tom něco dozvěděli, protože každý ze cviků byl popsán právě Tyršovým názvoslovím. Tato abeceda byla navíc profesionálně nafovčena a fotografie posloužily jako podklad pro tematické pexeso Noci sokoloven 2022. To bylo rozesláno jako součást propagačních darů těm jednotám, které se do projektu včas zapojily.

CO SE DĚLO V JEDNOTÁCH

MOHELNO: Akce se zúčastnilo na 35 dětí. Nejprve se konala prohlídka sokolovny od sklepa až po půdu, pak společné cvičení a fotografování vzniklých nápisů jako „Tužme se“ a „Kupředu, zpátky ni krok“. Když se setmělo, vyrazily děti na honbu za pokladem, a před spaním proběhla četba úryvků ze Sokolských pohádek. Ráno byla pro spáče nachystaná společná snídaně a celá akce skončila rozcvičkou.

VOTICE: Nejprve jsme přednášeli o Sokole samotném, jeho zakladatelích i o důležitých výročích, která letos naše hnutí slaví. Účastníci si mohli prohlédnout výstavu o historii naší jednoty, která je nyní k vidění v místním klášteře, následovalo cvičení, sestavování nápisů z lidských těl a opékání špekáčků. Až do pozdních nočních hodin se sportovalo, což mělo za následek ještě další, tedy půlnoční, opékání. Druhý den si děti užily koupání v bazénu, který byl rezervován jen pro ně.

Sokol Votice

Stejně jako každým rokem i letošní oficiální plakát celé akce zdobila jedna konkrétní sokolovna. Vloni to byla budova Sokola Pardubice I od architektů Šantrůčka a Mendla z roku 1923. Letos padla volba na sokolovnu v Poděbradech, která byla přestavěná dvorním sokolským architektem Františkem Krásným, a to v roce 1927. Stavba si uchovala původní podobu a je charakteristická nejen mohutným vstupním průčelím s typickými Krásného oblouky, ale i třemi stejnými sochami sokolů. Před budovou pózuje skupina cvičenců, která z písmenkové abecedy sestavila známý Tyršův citát: „Jedinec nic, celek vše.“ Autorkou plakátu je, jako už tradičně, Dominika Petřelová.

OLOMOUČ-CHVÁLKOVICE: Více než 60 účastníků se mohlo jak pocvičit v morseovce nebo ve vázání uzlů, tak si i zkusit zapálit hranici pomocí jediné sirky nebo vyrazit na noční hru. Zájemci mohli přespat u sokolovny ve stanech. Akce byla zakončena snídaní a společnou rozcvičkou.

ŘÍČANY A RADOŠOVICE: Pro děti byla připravena opičí dráha a karaoke, pro všechny pak cvičení lidské abecedy a tvoření sokolských nápisů. Vrcholem večera byla soutěž o pohár ve šplhu na tyči. I přes bouřku a průtrž mračen se podařilo opéct špekáčky, před usnutím se četly Sokolské pohádky. A ti nejstatečnější mohli ještě splnit bobříka odvahy při bojovce uvnitř sokolovny.

Sokol Říčany a Radošovice

NOC SOKOLOVEN V TYRŠOVĚ DOMĚ

Od samého začátku se k Noci sokoloven připojuje také ústředí České obce sokolské, Tyršův dům na Újezdě. Jeho brány se v tu dobu otevrou a téměř všechny prostory ožijí. Lidé proniknou do míst, kam se běžně nedostanou. Po jindy tichých chodbách proudí šumící davy, průvan provětrá jinak zamčené síně. Letošní program zabavil všechny věkové skupiny návštěvníků. Pro nejmenší byl k dispozici dětský koutek s omalovánkami, spojovačkami nebo vystřihovánkami, a dvakrát pro ně Sokol Pražský sehrál loutkové představení Zlaté srdce od Bohumila Schweigstilla v kulisách unikátního divadla z ukrajinského Užhorodu. Pohádka o třech dějstvích děti přesvědčila, že zlaté srdce nemusí být nutně z drahého kovu a úplně stačí, když je člověk dobrák.

Dospělí zase hojně využili volný přístup do čtvrtého nejstaršího bazénu v Praze. Starší už jsou jen ty v paláci Koruna, na Žižkově a na Klárově. Historik Martin Klement zájemce provedl po jím připraveném prohlídkovém okruhu. Lidé se tak dozvěděli mnoho zajímavostí o zdejší architektuře, historii domu a nahlédli do reprezentativních sálů. Večer byl na programu koncert ukrajinské zpěvačky Veroniky Pozniak. Rodačka z Kyjeva přednesla užaslému sálu působivé lidové písně v původním jazyce, zpívané jen za minimalistického akordeonového doprovodu. Později se celým domem linul rytmus swingu, trumpetové prskavky, pískot klarinetu i houpavá sóla hraná na pozoun. Letenský dixieland, jedna ze stálíc Noci sokoloven v Tyršově domě, koncertoval v atriu a tanečnickům lindy hopu, ani muzikantům samotným vůbec nevedl začínající dešť, který se brzy změnil v průtrž mračen.

Několik tisíc korun, které se podařilo vybrat coby dobrovolné vstupné, našlo svou cestu do Slatiňan, kde ve své sokolovně ubytovávají Ukrajinky, které uprchly před válkou. ☺

Sokol Spořilov

Sokol Břevnov

STAROSTKOU ČOS BYLA OPĚT ZVOLENA HANA MOUČKOVÁ

| Text: Jiří Reichl

Třináctý sjezd České obce sokolské byl nejen plný radosti ze společného setkání po dlouhé době, ale i nevyčíslených obav o věci příští. Covid a restriktce omezující sport, následný úbytek členů, situace na Ukrajině, uprchlická vlna a rostoucí náklady na energie jsou tématy, která nejenže byla nespočetněkrát zmíněna při diskusi v plénu, ale rezonovala i při debatách v kuloárech.

Nejvyšší orgán České obce sokolské, tedy sjezd, respektive jeho delegáti se sjeli do Tyršova domu během posledního červnového víkendu od 25. do 26. června. Hlavním bodem programu byla volba členů nového Předsednictva ČOS, ale ještě předtím všichni v tělocvičně T1, která bývá označována jako chrám českého sportu, vyslechli zprávy o činnosti jednotlivých programových útvarů.

Do čela České obce sokolské byla již pro páté funkční období zvolena sestra Hana Moučková ze Sokola Komárov. Prvním místostarostou se stane Martin Chlumský (Sokol Libeň), který je dlouholetým ředitelem Ústřední školy ČOS. Místostarostou bude Miroslav Kroc (Sokol Stupno). Jednatelem zůstává Josef Těšitel. Jako řadoví členové předsednictva budou působit: Martin Vlk (Sokol Brno I), Martin Zuzanač (Sokol Jihlava), Pavel Kramoliš (Sokol Moravská Ostrava I), Jan Boris Uhlíř (Sokol Královské Vinohrady) a Jiří Juřena (Sokol Neředín).

„Máme před sebou hodně práce, už začínáme vše připravovat k XVII. všesokolskému sletu, který by se měl uskutečnit v létě roku 2024. Počet hlasů, které jsem dostala, beru jako závazek, se kterým se budu snažit nakládat s pokorou, tak jako dosud,“ řekla Hana Moučková.

Tradičně v rámci sjezdu zasedá také obměněný Výbor ČOS a nejinak tomu bylo i tentokrát. Jeho členové potvrdili již dřívější volbu valných hromad Odboru všestrannosti, Vzdělavatelského odboru a Odboru sportu ČOS. V čele mužských složek Sokola tak pokračuje náčelník České obce sokolské Petr Svoboda, novou náčelnicí ženských složek je Eva Řibřidová (Sokol Braník I). Novým předsedou odboru sportu se stane Jan Haupt (Sokol Kampa), který nahradil dlouholetého předsedu Petra Syrového, který se rozhodl už nekandidovat. Vzdělavatelem ČOS zůstává Michal Burian (Sokol Praha Dejvice I).

SJEZD VYZVAL POLITIKY, ABY SE ZABÝVALI SITUACÍ VE SPORTU

Ve svém projevu se o neutěšené situaci v oblasti energií, které jsou pro zajištění komfortu cvičenců nezbytné, zmínila i Hana Moučková. „Musíme se vypořádat s rostoucími cenami energií, které jsou pro provozování sokoloven a sportovišť nepostradatelnou komoditou. Intenzivně vyjednávané o tom, aby

stát podpořil spolky i svazy, a zajistil tak možnost sportování pro široké masy dle toho, jak bylo slibováno v programovém prohlášení vlády. Kromě toho musíme také reagovat na úbytek členů po covidových restriktcích, takže následující období bude, řekla bych, poněkud složité,“ uvedla po zvolení.

Navrhla také, aby bylo přijato usnesení, které vyzve politiky, aby se oblastí sportu začali vážně zabývat. Poté 94 delegátů, tedy vyslanců žup a tělocvičných jednot, jednohlasně vyzvalo nejen vládu a ministerstva, ale i Národní sportovní agenturu a politiky, aby situaci urychleně řešili a zařadili sport do stejné priority, jakou je financování kultury. Sjezd zároveň apeloval na přijetí pravidel pro úhradu skokově zvýšených nákladů na energie v sokolské sportovní infrastruktuře, tedy na sportovištích a v objektech sokoloven, a to v dotačních programech pro sportovní subjekty.

ZVÝŠENÍ ČLENSKÉHO PŘÍSPĚVKU

Přítomní také schválili zvýšení členského spolkového příspěvku na roky 2023 a 2024, a to o 100 korun. Členové mladší 18 a starší 65 let tak budou platit 300 korun, ostatní 600 korun. Pro letošní rok je tato stokoruna navíc ještě dobrovolná. Je určena na podporu organizace XVII. všesokolského sletu v roce 2024. ☺

PŘEDSTAVUJEME NOVÉ PŘEDSEDNICTVO

ČOS

| Text: Jiří Reichl, Jana Horká | Foto: Josef Němeček

Česká obec sokolská má nové předsednictvo. Všem členům, tedy jak těm staronovým, tak i nově příchozím, jsme položili hned několik otázek. Tady jsou odpovědi na dvě z nich. Zbytek se dočtete v aktualitách na www.sokol.eu, kde budeme postupně celé rozhovory zveřejňovat.

1. Čemu se budete v následujícím funkčním období věnovat?

2. Co Vy osobně vidíte jako palčivé téma, které by se mělo vyřešit?

HANA MOUČKOVÁ
STAROSTKA ČOS
STAROSTKA ŽUPY
JUNGMANNOVY,
ČLENKA SOKOLA
KOMÁROV

1. Agenda je z mého pohledu, a to vzhledem k uplynulým létům a opakujícím se projektům za uplynulých více než 10 let poměrně jasně dána. Řeším oblasti, které starostovi příslušejí. Jednám s municipalitami, a to samozřejmě vždy v součinnosti s našimi pobočnými spolky o tom, co bude se Sokolem v jejich okolí. Vedu jednání na nejvyšší politické úrovni o zajištění činnosti našeho spolku. A zásadní rezonující oblastí je zdárné provedení XVII. všesokolského sletu. Mám na mysli zejména ekonomické zajištění a také to organizační, včetně míst konání.

2. Zvyšující se ceny naprosto všeho. Nejen energií, které jsou potřeba pro zajištění odpovídajících podmínek pro naše cvičence, ale i stavebních materiálů, prací a služeb. Rostoucí ceny energií se promítají prakticky do všech oblastí a komplikují již naplánované investiční akce.

JOSEF TĚŠITEL
JEDNATEL ČOS,
JEDNATEL ŽUPY
TYRŠOVY, ČLEN SOKOLA
KOLÍN

1. Přiznám se, že jsem s kandidaturou na post jednatele ČOS na další volební období dlouho váhal. Vždyť jsem v Předsednictvu ČOS od roku 2001. Přesvědčila mě ale podpora z mnoha žup a jednot. Musím také říct, že jsem byl zklamaný z toho, že se nenašel další kandidát na tuto funkci. Asi mnohým stačí diskuse na sociálních sítích, bohužel bez jakékoliv znalosti a osobní odpovědnosti. Budu pokračovat v započaté práci, tedy komunikaci s jednotami a župami, podílet se na tvorbě spolkových norem a pomáhat činovníkům.

2. Finanční situace. Stále neschválený rozpočet velmi ovlivňuje naši činnost. Stát sportu obecně nevytváří dobré podmínky. Navíc se blíží slet a mám pocit, že jeho pořádání je slet od sletu těžší. A v neposlední řadě vidím jako problém komunikaci ústředí ČOS se župami a jednotami. Přenos informací příliš nefunguje. Mám pocit, že mnohdy popíšeme mnoho papírů informacemi, které se ale nečtou. Možná je cestou jejich zestručnění. Určitě bude jedním ze způsobů komunikace obnova setkávání zástupců žup.

MARTIN CHLUMSKÝ
1. MÍSTOSTAROSTA
ČOS, ČLEN PŘEDSED-
NICTVA ŽUPY JANA
PODLIPNÉHO, ČLEN
SOKOLA LIBEŇ

1. Mou hlavní oblastí je vzdělávání, kterému se věnuji řadu let. Rád bych proto pracoval na dalším zkvalitňování vzdělávacího systému, do kterého mimo jiné patří i školení činovníků. Druhou oblastí, kterou se zabývám, je digitalizace. V minulém funkčním období jsme zavedli řadu nástrojů pro správu spolku, komunikaci i výkaznictví, které organizace už dlouhodobě potřebovala. Například elektronická evidence členské základny má přímý vliv na financování, protože data jsou podkladem pro čerpání dotací z Národní sportovní agentury. V tomto funkčním období se budu soustředit nejen na zlepšení informovanosti o používaných nástrojích, ale i na podporu uživatelům a další vývoj.

2. Podle mého názoru je aktuálně nejpalčivějším tématem zajištění dostatečné finanční podpory pro provoz a údržbu tělocvičných jednot během letošní zimy. Řada z nich bude muset omezovat svou činnost z důvodů vysokých záloh na energie a všeobecně se zvyšujících nákladů. Pro některé to může znamenat skutečně existenční ohrožení.

EVA ŘIBŘIDOVÁ
NÁČELNICE ČOS,
ČLENKA PŘEDSEDNIC-
TVA SOKOLA BRANÍK I

1. Ráda bych dál pokračovala v oblastech, kterým jsem se věnovala již dříve a jsou mi profesně nejbližší. Jde především o vzdělávání, digitalizaci

nebo spolupráci se zahraničními organizacemi.

2. Z pohledu všestrannosti tu dlouhodobě vnímám jako otevřené téma profesionalizaci Sokola. Samozřejmě to s sebou nese různá pro a proti. Na druhou stranu, jak se společnost vyvíjí, mění se i potřeby spolku. A ne vše lze řešit na bázi dobrovolnictví.

PETR SVOBODA
NÁČELNÍK ČOS,
STAROSTA SOKOLA
HODKOVIČKY

1. Budu se snažit, aby se nám podařilo do našich akcí a projektů zapojit více členů jak z ČOS, tak i ostatních organizací a veřejnosti. Přípravy a realizace XVII. všesokolského sletu by měly být vyvrcholem této práce.

2. Takových témat je celá řada. Ale tím nejpodstatnějším je vzájemná důvěra a snaha pochopit jeden druhého.

JAN HAUPT
PŘEDSEDA ODBORU
SPORTU ČOS, ČLEN
SOKOLA KAMPA

1. Rád bych pokračoval v nastaveném vedení odboru včetně finanční podpory sportovních oddílů. V blízké době, ale s přípravou již v letošním roce, je pak projekt Sokol roku a Sokol Gala.

2. Jednoznačně financování sportu ze strany vlády ČR a pak rozšíření členské základny. Covid ji bohužel významně zúžil.

JIRÍ JUŘENA
MÍSTOSTAROSTA ŽUPY
OLOMOUCKÉ-SMRČ-
KOVY, ČLEN SOKOLA
NEŘEDÍN

1. V Předsednictvu ČOS zodpovídám za oblast rozpočtu hlavní činnosti ČOS. Je důležité, aby všichni pochopili, že rozpočet není jen hrou čísel, ale je základem pro realizaci naší činnosti. Musí být solidární a nemůže nikoho preferovat. Jednoty si musejí uvědomit, že s rostoucí samostatností souvisí i větší zodpověd-

nost při získávání vlastních příjmů. Tady je potřeba zmínit dobrou práci Komunikačního týmu ČOS, který dokáže pro náš spolek získat každým rokem kolem deseti milionů korun. Ožehavou otázkou je pak stav našich sokoloven a hřišť, který je neutěšený, a proto se množí případy, kdy jednoty navrhují bezúplatné převody majetku na obce nebo města. Sem bychom měli napřít naši maximální pozornost, aby se nestalo, že za pár let nebudeme mít kde cvičit a provozovat naši činnost.

2. V Předsednictvu ČOS není vždy ideální spolupráce týkající se financování různých aktivit. Každý chce prosadit to svoje. Ale komu dát přednost – sportům, všestrannosti nebo vzdělavatelům? Do toho pracujeme na digitalizaci a blíží se slet. Pokud nebudeme schopni zabezpečit dostatek zdrojů na naše aktivity, budeme muset najít úspory ve výdajích, a to například v personálních či provozních.

MICHAL BURIAN
VZDĚLAVATEL ČOS,
ČLEN SOKOLA PRAHA
DEJVICE I.

1. Za prvořadý úkol považuji vytvoření nového sokolského společenského oděvu a samozřejmě přípravu XVII. všesokolského sletu. Méně viditelným, ale z mého pohledu o to důležitějším úkolem je dokončit uspořádání a evidenci sbírky i knihovny ČOS, jež se nacházejí v Tyršově domě a které by se po celkovém zaevidování do sbírkové databáze měly stát pro zájemce skutečnou studnicí znalostí o historii ČOS. Z pohledu celého vzdělavatelstva je pak jedním z našich hlavních cílů šířit sokolství tak, aby Sokol v naší společnosti zaujal opět postavení, jaké mu právem náleží.

2. Tím nejpalčivějším problémem je pochopitelně financování. V případě organizace, jakou je Sokol, v něm hraje zcela nezastupitelnou roli především stát. Očekáváme-li právem jeho větší podporu, není to dáno jen tím, co Sokol v historii pro náš národ zejména v jeho těžkých dobách opakovaně vykonal, ale i jeho současnou činností vedoucí jak ke všestrannému pohybu, tak i ke smyslu pro čest, morálku, etiku, fair play a v neposlední řadě k lásce k vlasti.

MARTIN VLK
STAROSTA
SOKOLA
BRNO I

1. Podpoře obnovy sokolské infrastruktury. V minulém funkčním období jsme již s tímto projektem začali, osahal jsem si, co je potřeba. Jisté je, že bez sokoloven a sportovišť by náš spolek nebyl tím, čím je. A naší povinností je udělat maximum pro to, aby byly sokolovny zachráněny.

2. Jak jsem již říkal, trápí mě stav sokoloven. Za důležité téma k diskusi považuji úpravu třístupňového řízení Sokola jak ve světle nových komunikačních možností, tak i velikosti členské základny.

MIROSLAV KROC
STAROSTA ŽUPY ROKY-
CANOVY, STAROSTA
SOKOLA STUPNO

1. Počítám, že na mne při rozdělování práce zůstane zase starost o legislativu, ve které se v Sokole pohybují více než 10 let.

2. Problémy vždycky nějaké budou. Každá jednota má své. Spousta jich řeší starost o majetek, opravu sokoloven a podobně. Jen naše malá župa už převedla skoro polovinu zanedbaných sokoloven na obce a města. A těch několik sportovišť, která jednoty v župě provozují, potřebuje alespoň jednu miliardu na odpovídající rekonstrukce a investice. I kdyby ČOS byla schopná každý rok podpořit jednoty ve všech 42 župách částkou 10 milionů korun na opravy a investice, jedná se o velmi malou částku. Potřebné opravy a investice sokoloven a sportovišť v hodnotách miliard korun bychom s touto sumou realizovali stovky let. Je vidět, že si musíme v jednotách pomoci hlavně sami, a to přes obce, NSA, podnikatele, šikovné členy a podobně. Ale v dnešní době, kdy nestíháme splácet ani elektřinu nebo plyn, nemáme mnohdy na investice jednak ani čas, ani peníze a ani náladu. Mnohé dotace jsou pro vesnické jednoty dost složité. Velkým problémem je získávání trenérů, cvičitelů a činovníků. Řada schopných lidí je utahaná z práce, podnikání a nezbyvá jim už čas na

pomoc s organizováním činnosti ať už v Sokole, sportu nebo třeba ve společenském životě.

MARTIN ZUZÁŇÁK
JEDNATEL ŽUPY PLK.
ŠVECE, STAROSTA
SOKOLA JIHLAVA

1. Nemyslím, že by se členové Předsednictva ČOS měli věnovat nějaké konkrétní oblasti, ale jako statutární orgán mají řešit zásadní strategické a koncepční otázky. Tím že jsem aktivním cvičitelem, činovníkem a současně zaměstnancem župy, zajímají mě všechny oblasti dění v Sokole.

2. Zásadní jsou určité ekonomické problémy, které ovlivňují a budou ovlivňovat život ve všech strukturách našeho spolku. Velkým tématem je nemovitý majetek, který se musíme snažit maximálně udržet v našem vlastnictví. A stále mi chybí komunikační prostor mezi ústředím a župní strukturou, ve kterém by se společně řešily strategické otázky a problémy, které nás nejvíce tíží.

JAN BORIS UHLÍŘ
MÍSTOSTAROSTA ŽUPY
JANA PODLIPNÉHO,
ČLEN SOKOLA KRÁLOVSKÉ
VINOHRADY

1. S vysokou mírou pravděpodobnosti bude na mých bedrech spočívat zodpovědnost za časopis Sokol a ediční činnost. Jako historik Sokola předpokládám rovněž úzkou spolupráci se vzdělavatelským odborem.

2. Vztah těch, kteří jsou členy hnutí jenom podle legitimace, nikoli srdcem. Tedy maximální podpora vzdělavatelské činnosti na nejnižším a zároveň nejpodstatnějším stupni. V samotných jednotách.

PAVEL KRAMOLIŠ
STAROSTA ŽUPY
MORAVSKOSLEZSKÉ,
STAROSTA SOKOLA
MORAVSKÁ OSTRAVA I

1. Chtěl bych pokračovat ve spolupráci se vzdělavatelským odborem při dokončování projektu, který se týká nového způsobu oceňování sester a bratří za činnost jak v Sokole, tak i pro něj. A i nadále bych chtěl pracovat v majetkové komisi ČOS.

2. Z mého pohledu starosty župy i sokolské jednoty je nejpálčivější financování, a to jak provozu nebo oprav sokoloven, tak i celého našeho majetku všeobecně. ☹

inzerce:

-20%
NOVÁ KOLEKCE
podzim/zima 2022
JE ZDE

kód: **SESOKOLEM20**

Platí pouze na novou kolekci podzim/zima 2022 na e-shopu
www.sam73.cz a pouze do 31. 10. 2022.

POŠTA VYDÁVÁ SPECIÁLNÍ ZNÁMKU

Text: Jana Horká

Letos 12. září uplynulo 200 let od narození Jindřicha Fügnera, jednoho ze zakladatelů Sokola. U příležitosti kulatého výročí nechala Česká pošta vyrobit jubilejní známku. Její autorkou je mladá ilustrátorka Eva Bartošová.

Jindřich Fügner by tuto známku, jako milovník pohybu, nejspíš ocenil. Není na ní totiž jen jeho statická podobizna, ale na ramenu mu cvičí dva sokolové. Autorka chtěla portrét nějak oživit, a proto, než vznikla finální podoba, vyzkoušela i jiné nápady.

„Jedná se o kategorii portrét osobnosti, takže bylo jasné, že na ní musí dominovat portrét. Ze všeho nejdřív jsem řešila, jestli bude na šířku nebo na výšku a potom to, co k hlavnímu motivu přidám. Zpočátku

jsem chtěla použít typické sokolské symboly, jako vlajku a podobně, ale později mi to přišlo příliš prvoplánové. A pak mě napadlo postavit to celé na pohybu, který k Sokolu neodmyslitelně patří,“ říká Eva Bartošová a dodává: „Ke známce se dělá i razítko a obálka s motivem prvního dne. A tam už jsem použila jenom motiv cvičenců.“

Na výsledné známce najdeme jen tři barvy, i když mohla použít až čtyři. Ona prý ale v omezené barevnosti pracuje ráda a s barvami to nikdy nepřehání. Navíc chtěla nechat vyniknout národní a sokolské barvy, tedy bílou, červenou a modrou.

Inspiraci autorka hledala v historických sokolských pramenech, ale vzhledem k datu Fügnerova narození není portrétů přehršel. „Vycházela jsem ze známky, kterou k X. sletu v roce 1938 vytvořil Max Švabinský a kterou máme i doma. Právě na ní Fügnerova podobizna je,“ popisuje začátky své práce absolventka plzeňské Fakulty designu a umění Ladislava Suknera. „Všechno jsem si nejdřív předkreslila obyčejnou tužkou a pak to naskenovala do počítače. V něm jsem barvu tužky převedla do modré. Nakreslila jsem taky spoustu postaviček, které jsem Fügnerovi různě přikládala na rameno a hledala jak nejlepší umístění, tak i nejlepší cvik. Všechno jsem pak dobarvila. Jeho košile je samozřejmě červená,“ dodává.

Na otázku, co do té doby o Jindřichu Fügnerovi věděla, odpovídá: „To jméno jsem pochopitelně znala, ale přiznávám, že jsem si ho se Sokolem hned nespojila. Každý zná Tyrše a myslím, že i hodně lidí ví, jak vypadal. Fügner je ale až ten druhý. A dost možná právě tato známka přispěje k jeho zviditelnění.“

A jak se jí spoluzakladatel Sokola kreslil? „Musím říct, že dobře. Výsle-

dek ať posoudí jiní, ale chytla jsem jeho podobu celkem rychle. Někdy kreslíte a kreslíte, a ten člověk se sobě pořád nepodobá. Třeba, když jsem kreslila Václava Havla, ten mi vůbec nešel. Ale říká to víc ilustrátorů, že on je problematický. Vlastně ani nevím proč," vysvětluje Eva Bartošová.

Nominální hodnota známky, která se tiskla ve Státní tiskárně cenin, je 27 korun českých. To znamená, že ji můžete nalepit na obálku s maximální hmotností 500 gramů. ©

LETIŠNÍ NOVINKY V OČKOVÁNÍ

| Text: MUDr. Vít Jakoubek, Ph.D., Zdravotní komise ČOS

Očkování je nejlepší prevencí řady infekčních onemocnění. Je proto skvělé, že pojišťovny rozšiřují počet těch, která hradí pro nejrůznější věkové kategorie. Od 1. ledna 2022 se změnila úhrada pro některá očkování, která nejsou součástí povinného očkovacího kalendáře, kam patří například ta proti záškrtu, tetanu, černému kašli, nebo také proti hemofilovým infekcím, žlutence typu B, obrně a spalničkám, zarděnkám nebo příušnicím.

Již dříve bylo hrazeno očkování proti **pneumokokům** (vakcína Synflorix a Prevenar) a **meningokoků skupiny B** (Bexsero), pokud se začalo očkovat do **6., respektive 7. měsíce**. Nyní byla hranice začátku očkování pro úhradu vakcíny posunuta až do jednoho roku. Tyto vakcíny lze očkovat i později, nicméně bez plné úhrady pojišťovnou.

Mezi 1. a 2. rokem věku pak pojišťovny hradí vakcínu proti **meningokokům typu A, C, W, Y** (Nimenrix, Menquadfi). Lze ji aplikovat i kdykoliv později, nicméně pak bez plné úhrady zdravotní pojišťovnou (s jednou výjimkou uvedenou dále). Pneumokoky mohou způsobovat onemocnění dýchacích cest, nebo také záněty, a to jak středouší, tak i mozkových blan, které mohou mít velmi závažné následky a končit těžkým postižením; někdy i smrtí. Podobně je tomu i při infekcích meningokoků, kdy jde často o velmi rychlé a závažné infekce, které mohou končit podobně jako ty pneumokokové. Nejčastějšími meningokokovými kmeny u nás jsou B a C, ostatní se vyskytují spíše mimo evropský kontinent. Očkování chrání proti závažnému průběhu těchto infekcí.

Mezi 13. a 14. rokem pojišťovna hradí dívkám i chlapcům očkování proti **lidskému papilomaviru (HPV)** vakcínami Cervarix,

Gardasil a Gardasil 9. HPV u dívek a žen způsobuje rakovinu děložního čípku, u chlapců pak například rakovinu hrtanu nebo řitního otvoru. Zejména však očkování chlapců přispívá k vymýcení viru v populaci, protože jej díky očkování nemohou přenášet na dívky.

Mezi 14. a 15. rokem zcela nově pojišťovny hradí očkování proti **meningokokům skupiny B** (vakcíny Trumenba a Bexsero) a proti **meningokokům typu A, C, W, Y** (vakcíny Nimenrix, Menveo, Menquadfi).

Osobám nad 50 let pojišťovna hradí každou dávku vakcíny proti **klíšťové meningoencefalitidě** (vakcína FSME –

Očkování proti **chřipce** je hrazeno osobám **nad 65 let**. Dále zdravotnickým pracovníkům a odborníkům ve zdravotnictví; také těm, kdo trpí závažným chronickým onemocněním ledvin, srdce a cév, nebo dýchacích cest, či cukrovkou, a klientům umístěných ve zdravotnických zařízeních buď dlouhodobé lůžkové péče nebo v domovech pro seniory, anebo v těch pro osoby se zdravotním postižením či se zvláštním režimem.

Osobám **nad 65 let** je rovněž hrazeno očkování proti **pneumokokovým infekcím** (vakcína Prevenar 13).

Očkování je skvělým výdobytkem

IMMUN). Klíšťová encefalitida se projevuje bolestí hlavy, zvracením, únavou, horečkou a i některými závažnějšími neurologickými příznaky. Dalo by se také říci, že čím starší jedinec, tím závažnější průběh. Následky po prodělaném onemocnění, jako například únava, bolesti hlavy nebo nechutenství, mohou být dlouhodobé.

moderní medicíny a zachránilo již miliony životů. V našich podmínkách je stále dostupnější, tak jej co nejvíce využijte a zkontrolujte, zda Vám samotným či Vaším dětem nebo rodičům a prarodičům nějaké nechybí. S případnými dotazy Vám rád pomůže Váš praktický lékař nebo i ti v očkovacích centrech. ©

"Toto je jedna z mých oblíbených fotek v sokolské sérii. Půjde mi symbolická - silný muž drží dítě," říká její autor.

JAN JIRKOVSKÝ

(* 1973)

Začal fotografovat v 28 letech. Je členem 1. ČFKA Nekázanka a na Facebooku založil fotografickou skupinu Sreet Report. Mezi jeho nejznámější cykly patří fotografie z Centra sociálních služeb Tloskov, z akcí 1. plaveckého klubu otužilců Praha a fotografie z věznic v Kuřimi a v Příbrami. Několik let fotí také sokoly. Kromě toho se věnuje zejména pouliční fotografii. Získal několik ocenění – první místo v soutěži komunitního centra Czech Photo Život s handicapem v roce 2020, první místo v kategorii Praha s humorem v soutěži Praha fotografická, třetí místo v kategorii Každodenní život a zároveň Cenu dětí v soutěži Czech Press Photo 2019. Fotografováním se neživí, pracuje jako opravář strojů.

V SOKOLE MĚ FASCINUJE PŘÁTELSKÁ ATMOSFÉRA A PĚVNÝ ŘÁD V JEDNOM

| Text: Jana Horká

| Foto: Jan Jirkovský, Markéta Navrátilová

Fotograf Honza Jirkovský už několik let sleduje sokoly v Libni. Vznikly tam už desítky krásných fotek. Teď tento cyklus rozšiřuje nejen o gymnastky ze Sokola Hodkovičky, ale i o další jednoty. Vznikne tak mimořádný sokolský kalendář pro rok 2023. V rozhovoru mluví o tom, čím ho sokolové překvapili, proč má rád černobílou fotku a že rád svými fotkami odbourává předsudky.

► **Co nebo kdo Vás do Sokola přivedl?**

Asi před třemi lety mě oslovil náčelník libeňského Sokola Pepa Kubišta. Dřív jsem totiž fotil hodně otužilce. A jeho otužování zajímalo. Tímhle způsobem prý narazil na mé fotky. Jednoho dne se mi ozval, jestli bych nechtěl přijít něco vyfotit k nim do sokolovny. Padli jsme si do oka a chodil jsem tam celkem často. Teda aspoň před covidem. Ten to, jako všechno, přibrzdil, ale občas zajdu do Libně i dnes. A moc rád.

► **Věděl jste něco o Sokole z dřívějška?**

Věděl jsem, že ta organizace existuje, ale jako dítě mě úplně minula. To, co jsem viděl v libeňské sokolovně, mě velmi překvapilo. A to myslím v tom nejlepší slova smyslu. Je tam skvělá, až rodinná atmosféra. V pátek, kdy tam chodívám, je v tělocvičně najednou hned několik generací – od malých holčiček po seniory, muži i ženy, holky i kluci. Nikde jsem nic podobného neviděl, že by takto byli všichni pohromadě. V jednom rohu někdo hází na koš, o kousek dál chodí holka po kladině, na druhé straně tělocvičny někdo šplhá. Je to moc hezký obrázek. A zaujala mě ještě jedna věc. Na jednu stranu se tam toho v jeden moment děje opravdu hodně, ale má to svůj řád. A i když tam jsou všichni kamarádi, tak toho Pepu velmi respektují. Když je nástup, tak je nástup (úsměv).

► **Nechtěl jste si taky zacvičit?**

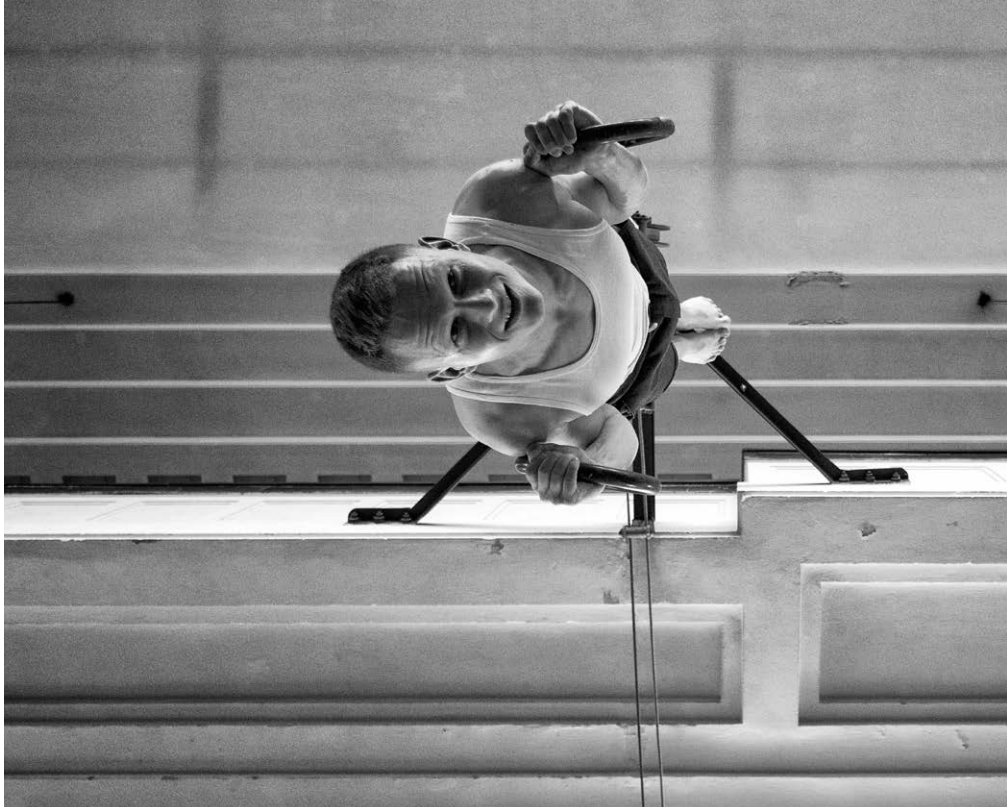
Musím se přiznat, že ani ne. Jednou jsem vzal do sokolovny syna, kterému se tam moc líbilo. Ale my bohužel bydlíme na druhé straně Prahy. Takže i přesto, že bych byl rád, kdyby do Sokola v Libni chodil, je to nereálné.

► **Kolik fotek tam vzniklo?**

Těch smysluplnějších je určitě víc než stovka. Člověk si ale musí hlídat, aby se neopakoval. Třeba takový šplh, který je v Libni dost populární. Pro fotografa tam ale moc příležitostí není. I když na laně pár hezkých fotek vzniklo. Z celé série jsem vybral jak čtyřicet fotek, které jsem vystavoval v Olomouci v Galerii sociální fotografie na Univerzitě Palackého, tak i osm fotek, které visely na letošním Czech Press Photo. I když nezabodovaly, potěšilo mě, že tam vůbec byly. Vidělo je hodně lidí.

► **Na základě těchto fotek vznikl nápad, abyste nafotil pro ČOS nástěnný kalendář pro příští rok. Jaké další jednoty v něm uvidíme?**

Už jsem byl cvičně fotit moderní gymnastiky v Hodkovičkách. Z toho jsem měl trochu

obavy, protože se už jedná o výkonnostní sport, nejsou to sportovní amatéři jako v Libni. Navíc jsem ten sport neměl nakoukaný. Šel jsem tam s pocitem, že mi pak někdo bude koukat na fotky a říkat, tuhle ne, tady nemá propnutou nohu... První návštěva byla ale skvělá, ty holky jsou vážně moc šikovné. Bylo to první setkání. Seznamovací. Slečny ze mě byly malinko v rozpacích, protože jsem pro ně byl nový element a já byl zase vykulený z toho, co ony se svým tělem dokážou. Vzniklo sice pár fotografií, ale to hlavní, doufám, ještě přijde.

► **A dalším oddílem bude který?**

Zatím se tak rozkoukávám. O prázdninách se v Sokole moc necvičí. V plánu mám trampolíny v Tyršově domě a možná jeden malinký oddíl na Praze 4. Je to stále otevřené. Uvidím...

► **O Vás se mluví jako o pouličním fotografovi. Charakterizoval byste se tak i sám?**

Těžko říct, jestli jde o dokumentární, reportážní nebo pouliční fotky. Já tomu říkám živá fotografie. Poslední dobou ale nemám už bohužel čas toulat se ulicemi jako dřív. Chodíval jsem v okolí svého bydliště, takže Výtoň, Náplavka, až ke Staroměstskému náměstí. Ulice je svoboda. Když chci fotit jinde, musím to většinou s někým domluvit a naplánovat. Na ulici si fotím, co chci. Prostě vezmu foťák a jdu. A je mi jedno, jaké je počasí. Nic není dopředu připravené, nikdy nevím, co mě potká, což je na tom to nejlepší.

► **Takové fotky mohou být i jakousi kronikou své doby...**

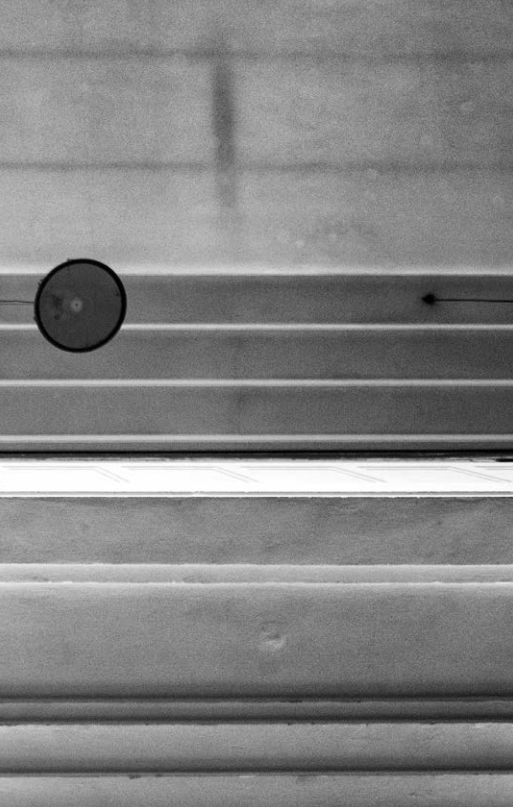
To určitě. Navíc když uděláte na ulici

fotku, která je dobrá dnes, tak už nikdy nebude špatná, bude jen lepší. Mezi pouličními fotografy je spousta rádobý tabu a klišé. A myslím tím focení ulice se vším všudy, i focení laciných témat. Jednu dobu byli třeba na Václavském náměstí bublináři. Jsem rád, že jsem si je tehdy vyfotil, protože dnes už tam nejsou. Za deset let třeba nikdo nebude vědět, co to bylo za lidi. To samé plyšové pandy. Ty se mi vůbec nelíbily, ale vyfotil jsem je. Mám vyfocené i segwaye, ty z Prahy úplně zmizely. Teď máme koloběžky, ale ty jsem ještě nestihl. Myslím, že takovéto věci by se měly zdokumentovat.

► **Nad čím kromě sokola teď ještě pracujete?**

V počátcích je projekt focení jedné čtyřiasedmdesátileté dámy, která létá v replice letadla z 1. světové války. Je to neskutečný živel, akorát za ní musím až do Jihlavy. Je ze čtyř sester. Dostal jsem se k ní přes jednu z nich, která se otužuje. Další zase skáče s padákem. Ta čtvrtá je prý snad normální, jak ony tvrdí (smích).

Mým největším tématem jsou aktuálně lidé ve vězení. Nejdřív mne oslovila nadace Rubikon, jestli by mě to zajímalo. Oni se snaží lidem, kteří vyjdou z vězení, podat pomocnou ruku, aby se do něj už nikdy nevrátili. Zajímalo je, jestli to pro mě není moc kontroverzní téma, protože mezi lidmi obecně je. Ale mně se to líbilo. Setkal jsem se se spoustou zajímavých příběhů lidí, kteří si vězením prošli, teď jsou zpět na svobodě a podařilo se jim postavit se nohy. Chtěl jsem tohle téma ale posunout ještě dál, zajímalo mě, jak to v takové věznicí vypadá. Podařilo se mi dostat do věznic v Kuřimi a Příbrami, kde vzniká cyklus fotek.

► **Neumím si představit, jak jste v přísně střežených prostorách nenápadným pozorovatelem s foťákem...**

To je právě ten kámen úrazu, který jsem ještě úplně neodstranil. Většinou to je tak, že se mnou jde dozorce a odvede mě do místnosti, ve které je šest překvapených lidí, kteří nechápou, co tam dělá civil. Dozorce se zeptá, jestli je tam někdo, kdo se chce fotit. V průměru souhlasí asi jen pětina, což naprosto chápu. Sám to nemám v hlavě úplně srovnané. Nerad bych někomu ublížil, hlavně do budoucna může být taková fotka problém. Ti, co se chtějí fotit, musejí podepsat papír, že s tím souhlasí. A pak se mi tam začnou stavět do pozoru, protože samozřejmě neví, o co přesně mi jde. Po tomto entree je bezprostřední fotka trochu oříšek.

► **Proč vězni?**

Mám rád odbourávání předsudků. Neříkám, že ti lidi ve vězení jsou dobráci. V naprosté většině to jsou darebáci, více méně lidé, co dluží peníze. Podle mě by ale ti, kteří si odsedí svůj trest, měli dostat druhou šanci. Proto je fajn, že tu jsou organizace jako Rubikon, které se je snaží nastartovat, aby mimo jiné nestáli společnost tolik peněz. Mám pocit, že je ten systém špatně nastavený. Když někdo dluží peníze, tak ho zavřeme, aby si nemohl nic vydělat a nikdy to splatit. Ve vězení sice pracovat může, ale nedosáhne ani na minimální mzdu a většinu peněz ještě spolkně věznice na provoz. Já je fotkami neobhajuji, nesnažím se je fotit nějak líbivě, ale zároveň jsou to taky lidi.

► **Jste vyznavačem černobílé fotografie. Žádnou barevnou si od Vás nevybavuji.**

Děláte vůbec výjimky?

Tak není to dogma, občas se mi přihodí, že udělám i barevnou fotku. Ale musí to mít důvod. Lidi, co fotí barevně, říkají, že barevná fotka je daleko těžší. Možná to pravda je, já se nepřu. Ale mně přijde těžší ta černobílá, protože musí mít obsah, jinak nikoho nebaví. To zajímavé barvy nebo pestrobarevná fotka může nudný obsah hodně pozvednout. A druhá věc je, že jsem prošel komorou, dělal jsem si fotky sám, tak mám černobílý pohled.

► **Vy o sobě říkáte, že rád fotíte radost, přesto mají Vaše cykly docela těžká témata, ať už je to věznice nebo třeba série fotek z Centra sociálních služeb v Tloskově.**

Fotím život, mám ho rád. Někdy je mi to i vyčítáno, ale jak v centru sociálních služeb, tak ve věznici, fotím vesměs veselé fotky. Myslím, že smutku je dost, to není nic pro mě. Když ti lidé poznají, že tam nejdu se senzacechtivým účelem, tak se mi otevřou. Rád poznávám nové lidi, nová místa, díky foťáku jsem se dostal tam, kam bych se nikdy nedostal. Pomáhá mi to utvářet si názor na život. Když jsem jezdil do Tloskova, mnohdy se stalo, že jsme si jen dvě hodiny povídali a ani nic jsem nevyfotil.

► **Fotkou se neživíte a ani nechcete. Kde pracujete?**

Pracuju ve farmaceutickém průmyslu, kde v továrně opravuju stroje, které vyrábějí léky. Zaměstnání mi dává svobodu, že si můžu fotit to, co chci a v poslední době to tak je už stoprocentně, že mě peníze nezajímají. Už mám něco za sebou a troufnu si říct, že bych se focením uživil, ale rozhodně by to nebylo vždycky tím, co bych fotit chtěl. Musel bych dělat kompromisy, a to bych nerad.

► **A kdybych chtěla Vaši fotku, prodáte mi ji?**

Jsem v tom strašný, nerad určuji cenu fotek. Prodal jsem jich málo a nebylo mi to vůbec příjemné. Spíš udělám čas od času nějakou charitu. Když po mně někdo nějakou fotku chce, tvrdím, že je neprodejná, ale když naléhá, dám mu ji. To bych asi neměl říkat, co? Většinou jde ale o někoho z mého okolí. Těch lidí není moc. Já totiž nefotím moc fotky, které by lidi chtěli mít na zdi.

► **Máte nějaký fotografický sen?**

Mám na sociálních sítích v přátelích skupinu lidí, která dělá charitativní projekty v Africe, tak to by mě možná zajímalo. Jet se tam podívat. Taky bych se rád teď podíval na Ukrajinu, ne jako válečný fotograf, ale spíš jde o to, že jsem tam před dvaceti lety byl, tak bych chtěl mít srovnání. Dostal jsem nabídku k nafocení stanového města ukrajinských Romů v pražské Tróji, kam média vůbec nepouštějí. Mně asi důvěřovali, ale zatím jsem to odložil, možná časem. Báł jsem se, aby si veřejnost nemyslela, že jdu za senzací. Nemám nějaké obří sny. A ty malé si plním každý den nějakými maličkostmi.

► **Vaše kamarádka Jitka Richterová o Vás říká: „Honza fotografií žije. Ono to o sobě říká hodně fotografů, ale u Honzy je to nejvíc uvěřitelné. Je nesmírně poctivý k životu, a to se odráží v jeho tvorbě.“ To se hezky poslouchá...**

Nemůžu mluvit za Jitku, ale myslím, že to myslela tak, že se o fotce snažím tolik nekecat, ale spíš ji dělat. Lidi v mém okolí vidí, že jsem ochotný vzít si den dovolenou a jet třeba 210 kilometrů do Kuřimi do vězení, abych tam fotil, a přitom předem nemám jistý výsledek. Ona Jitka je členkou facebookové skupiny Street Reporter, kterou jsem před lety založil. Takže mě asi chválí proto, abych ji nevyrazil.

SPRÁVA PRO VŠECHNY, SOKOLSKÁ VŠESTRANNOST

SOKOLOVÉ REPREZENTOVALI ČESKO NA EUROGYMU 2022

Text: Jana Horká

Na letošním Eurogymu se pod švýcarskými Alpami představilo šedesát sokolů ze čtyř jednot. Gymnastického festivalu v Neuchâtelu se v červenci zúčastnili zástupci Sokola z Hodkoviček, Dvora Králové nad Labem, Valašského Meziříčí a pražských Vršovců.

Programové složení všech ročníků bývá podobné. Na zahajovacím ceremoniálu se prezentují především skupiny pořádatelského státu. Během letošních pěti dnů, tedy od 10. do 14. července, pak v dopoledních hodinách probíhaly různé workshopy zaměřené na sportovní a pohybové aktivity, jako třeba šerm, cvičení na kružích v hupu nebo plavání

s monoplovtví, či akrobatická gymnastika. Odpoledne jednotlivé výpravy předvedly svá vystoupení veřejnosti. Vyvrcholením bylo Eurogym Gala, kde Česko reprezentovaly gymnastky z Hodkoviček. Se skladbou Cirkus sklidily velký potlesk početného publika.

„Každá naše skupina předvedla dvě vystoupení a vždy šlo o velmi kvalitní výkony. Jsem rád, že se Sokol setkal s pozitivními reakcemi od kolegů ze zahraničí,“ říká Petr Svoboda, náčelník ČOS, který celou výpravu vedl.

Čeští sokolové se Eurogymu, který se koná každé dva roky, účastní pravidelně už

po mnoho let. Festival v roce 2015, kdy se do Českých Budějovic sjelo více než pět tisíc účastníků, dokonce Česká obec sokolská pořádala.

„Letošní ročník byl zvláštní tím, že se akce kvůli covidu posouvala, a to hned dvakrát. Původně nás totiž na Islandu v Reykjavíku mělo reprezentovat sto dvacet sokolů. Velmi si proto cením jednot, které do toho s námi šly, i když riskovaly, že v případě zrušení nedostanou zpět finanční prostředky, které do akce vložily,“ říká Petr Svoboda.

Gymnastický festival je určený mládeži ve věku od 12 do 18 let. Letošní ročník byl v pořadí už třináctý. Ten příští se uskuteční v roce 2024 v Norsku.

inzerce:

12 60
Ondrášovka
PARTNER
ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ

www.ondrasovka.cz

LOMNIČTÍ MAJÍ RÁJ V KRČKOVICÍCH

Text: Petr Sádek, náčelník Sokola Lomnice nad Popelkou

Co by to bylo za léto, kdyby se děti nerozjely na tábory? V sokolovnách se obvykle v letních měsících necvičí. To ale neznamená, že by věčný ruch ustal. Naopak. Ve spoustě jednot se síly a pozornost upínají k pohybu v přírodě. A to v podobě táborů jak pobytových, tak i příměstských, jejichž obliba zaznamenala v posledních letech nebývalý nárůst.

Stejně tak tomu je i u nás v Lomnici nad Popelkou. Více než polovinu léta jsme strávili v táboře v Krčkovicích, který charakterizují tři čísla, a to 54, 34, 160. Už 54 let tam jezdí lomničtí sokolové za velkým letním dobrodružstvím, letos postavili 34 stanů s podsadou a více než 160 dětí se zúčastnilo tří beznadějně obsazených turnusů.

Program čtrnáctidenního tábora je opravdu

nabitý - rozcvičky, etapové hry, lovení bobříků, vaření v přírodě, turnaje, výlety a mnoho dalšího. Starali se o ně vedoucí, kuchařky i zdravotníci. Ti všichni jsou členy nebo přáteli našeho Sokola.

CO JSOU KRČKOVICE?

Google říká, že je to vesnice, část obce Hrubá Skála v okrese Semily. Pro nás, sokoly z Lomnice, je to ale ráj v ráji. Tedy v Českém ráji. Naše vlastní tábořiště v údolí mezi skálami zahrnuje stany s podsadou, vlastní srub s kuchyní, hangár sloužící jako jídelna a přístřeší před nepřízní počasí. Také zde máme sprchu ve skále a letos zbrusu nově vybudované kadibudky. Tomu všemu domiňuje malovaný totem ve středu tábořiště. ©

SOKOLOVÉ V KRALUPĚCH CESTOVALI ČASEM

Text: Alice Hakenová

V červenci a srpnu se na 66 táborníků setkala na Sokoláku, aby společně strávili týden prázdnin na příměstském sokolském táboře. Tématem toho letošního byla cesta časem.

Tři oddíly kluků a holek ve věku od 5 do 10 let se pustily do cestování s velkou odvahou v duchu táborového pokřiku: „Cestujeme časem, kampak na nás s hranicemi a cestovním pasem!“

V pondělí se děti ocitly v pravěku a v Městském muzeu si prohlédly dobové nástroje. Nechyběly ani šamanské rituály, které si samy vyzkoušely.

Následujícího dne se konala olympiáda, která vznikla ve starověkém Řecku. Malí sportovci závodili v běhu, v hodu a ve skoku do dálky. Při zahájení si všichni předali olympijskou pochodeň. Mnozí z nich si odnesli i zasloužené medaile.

Ve středu byl dobyt hrad, a to ne ledajaký. Byla to krásná napodobenina středověké stavby, a to v zábavném parku Mirákulum. Útokem se bral nejen hrad, ale i trampolíny, bludiště, lanový park a hlavně vodní svět. Odtud

se nikomu nechtělo vracet pod žhavé slunce.

Čtvrtý den byl ve znamení zámořských plaveb a objevů. Cenný objev však kluci a holky učinili ve chvíli, kdy našli tři zbrusu nové nafukovací bazény. To bylo radosti. Vzhledem k horkému počasí to byl poklad k nezaplacení. Při koupání a cachtání vyhládne, našťastí byl vlastnoručně opečený špekáček skvělou pochoutkou před společným nocováním v tělocvičně.

Do posledního dne se děti probudily v budoucnosti. Vlastními silami si postavily kosmická plavidla a odletěly do vesmíru. Na Sokolák se vrátily právě včas, aby stihly slavnostní ukončení a vyhlášení výsledků celotáborové hry. Vítězem bývá vždy jen jeden oddíl, ale výhru si odnášeli všichni, a to v podobě krásného prázdninového týdnu s kamarády, který byl navíc plný sluníčka, vody, zážitků, her a zábavy.

Tak jako každým rokem se hodně kluků a holek loučilo se svými kamarády a vedoucími slovy: „Ahoj a nazdar zase za rok...“ ©

MARTIN MACEK VYLEPŠIL SVŮJ SVĚTOVÝ REKORD

Text: Martin Mach

V červnu viděli diváci na Velké ceně Nového Města nad Metují v athénské šplhu úchvatný výkon Martina Vacka ze Sokola Libčice nad Vltavou. Ten překonal svůj rekord z loňského roku, který měl dosud hodnotu 13,13 sekundy. Martin letos již v prvním kole vyšplhal na laně bez pomoci nohou čtrnáctimetrovou délku v neuvěřitelném čase **12,46 s**. Stanovil tak nový rekord závodu ve šplhu na 14 metrů dlouhém laně bez přírazu. Jedná se o historicky nejlepší světový čas závodu v athénské šplhu.

Ve druhém kole Martin Vacek svůj historicky nejlepší čas už neposunul, ale pod hranici třinácti sekund vyšplhal ve druhém kole Matěj Cígl z klubu Šplh Brno. Časomíra se zastavila v čase 12,94 s. Na třetím místě skončil Adam Novotný ze Sokola Praha-Libeň, který vyšplhal za 13,40 s. ©

SOKOLOVÉ OVLÁDLI MČR VE SPORTOVNÍ GYMNASTICE

| Text: Jan Caska ml.

Mistrovství České republiky 2022 v mistrovských třídách jak mužů, tak i žen se uskutečnilo ve sportovní hale Sokola Brno I, a to od 4. do 5. června 2022. Sokolové nedali ostatním závodníkům v podstatě šanci. Nejvíce cenných kovů si odnesl pořadatelský oddíl Sokola Brno I.

Sobotní dopoledne bylo zahájeno závodem kadetek, kde se utkalo 42 děvčat

a první místo vybojovala domácí Natálie Hajdinová, druhá byla Eva Pangráčová z Bohemians Praha a třetí příčku obsadila Johana Vrátná ze Sokola Moravská Ostrava I.

V kategorii kadetů jsme viděli podstatně méně závodníků. Snad se jejich počet v dalších letech zvýší. Zvítězil Radek Pechá ze Sokola Kolín, druhý skončil Vojtěch Daňko z Lokomotivy Cheb a třetí místo obsadil talentovaný Milan Jaroš ze Zlína.

Po poledni se představili junioři a juniorky. K vidění byly velmi pěkné sestavy. Mistryní republiky se zaslouženě stala Vanesa Mašová ze Sokola Brno I s celkovým počtem bodů 48,551. Na druhém místě byla Soňa Artamonová z Bohemians Praha a třetí pořadí patřilo opět domácí závodnici Alici Vlkové. Krásné výkony podaly i další dívky. Nezbývá než doufat, že jim forma vydrží i do srpnového evropského mistrovství.

V juniorské kategorii mužů nejlépe zacvi-

čil Miroslav Durák, odchovanec bučovické gymnastiky, aktuálně Sokol Brno I, který se 75,350 body zvítězil a stal se mistrem republiky. Na druhém místě byl Daniel David Kaplan z SK Hradčany a na třetím Jack Gagamov ze Sokola Brno I.

V ženské kategorii vyhrála překvapivě domácí závodnice Klára Peterková (dříve Prostějov), aktuálně Sokol Brno I. Druhé místo vybojovala Dominika Ponížilová z Prostějova a jako třetí se umístila olympionička Aneta Holasová z Bohemians Praha.

V kategorii mužů byl nečekaně nejlepším David Jessen ze Sokola Brno I, který se po tréninkové pauze rozhodl absolvovat šestiboj celý, a podařilo se mu tak vybojovat titul mistra republiky. Tímto pěkným výsledkem ukončil závodní kariéru gymnasty a bude se už věnovat jen studiím a práci v USA. Na druhém místě pak byl opět závodník ze Sokola Brno I František Černý a třetí se umístil David Bega ze Sokola Kolín. 📍

V SOKOLE VYSOČANY VZNIKL ÚSPĚŠNÝ ODDÍL TWIRLINGU

| Text: Soňa Purmová

Gymnastika, balet, tanec, akrobacie a precizní práce s hůlkou, to je jedním slovem twirling – nový, náročný, ale krásný sport. V roce 2019 vznikla v Sokolu Vysočany twirlingová skupina.

Jako duo se Eliška Purmová s Nellou Šmerdovou již v loňské sezóně umístily na 1. místě v kategorii Juvenile třídy C, a to jak na Národním twirlingovém poháru, tak i na Kolínském poháru v twirlingu. V letošní sezóně nás obě budou reprezentovat na republikovém mistrovství v kategorii A, které se bude konat počátkem září. Několik dalších dívek zvládlo složit zkoušky v levelu 1, a tím postoupily do vyšší výkonnostní třídy.

Členky naší skupiny se letos v dubnu zúčastnily znovu závodu v Kolíně. Ve výkonnostní třídě C v kategorii Mini získala Tereza Purmová 2. místo, v kate-

gorii Juvenile vyhrála Majda Míková a duo Matylda Janouchová s Emou Šmerdovou se umístilo třetí v kategorii Juvenile.

Ve výkonnostní třídě B v improvizaci obsadila Míša Skorkovská 4. místo. V kategorii Senior byla Míša Skorkovská druhá. Ve výkonnostní třídě A v kategorii Juvenile se pak Nella Šmerdová umístila na 1. příčce, a stejně tak i Eliška Purmová v kategorii Preteen.

Národní twirlingový pohár třídy B a C se konal od 25. do 26. června ve Dvoře Králové nad Labem. Tereza Purmová vyhrála v kategorii Mini ve třídě C, Majda Míková v kategorii Juvenile ve třídě C obsadila 3. příčku a duo Matylda Janouchová s Emou Šmerdovou zvítězilo v kategorii Juvenile ve třídě C. Dále nás zde reprezentovaly Míša Skorkovská, Maruška Chaloupková a Andrejka Karlíko-

va ve výkonnostní třídě B. Twirlingový tým v kategorii Juvenile ve třídě C získal 1. místo a zvláštní cenu poroty. 📍

HRADCECKÉHO VÍCEBOJE SE ZÚČASTNILO VÍCE NEŽ STO ATLETŮ

| Text: Vít Perun

V květnu se v Hradci Králové konaly tradiční víceboje. Vzhledem k vysokému zájmu, kdy ale zároveň není možné v jedné sezóně absolvovat mnoho závodů, se komise atletiky dohodla, že ve stejném období uspořádá oblastní župní přebory, a to hned na několika místech. Přičemž ti nejlepší se pak utkají na mistrovství republiky, které už neorganizuje ČOS, ale atletický svaz.

Celkem se účastnilo 118 sportovců; někteří však víceboj nedokončili. O tom, jak náročné bylo uspořádat přebory, svědčí i to, že vícebojaři v pětasedmdesáti disciplínách dokončili až 668 startů. Startem se však rozumí zaznamenaný výsledek, kdy ještě v některých disci-

plínách mají závodníci více pokusů. Všechny hody, vrhy a skoky umožňují tři pokusy, skok vysoký i o tyči dokonce na každé postupové výšce. Závody proběhly pod dohledem vyškolených rozhodčích a za pomoci certifikovaných větroměrů nebo elektronické časomíry.

Letos se přebory vrátily do svého tradičního květnového termínu, a uskutečnily se tak za příjemného jarního, i když trochu větrného, počasí. Pro závodníky

šlo o jednu z posledních možností splnit limity pro vrcholné domácí i mezinárodní akce. Právě tady se na Evropský olympijský festival mládeže nominoval dorostenec Milan Vích z Hvězdy Pardubice, a to výkonem 6763 bodů v desetiboji. Padlo mnoho osobních rekordů jak v jednotlivých disciplínách, tak i v celkovém víceboji. Až na pár výjimek všichni závod dokončili. ☺

Jméno	Oddíl	Počet bodů
PĚTIBOJ MLADŠÍ ŽÁKYNĚ		
1. Daniela Dvořáková	Sokol Jaroměř	2 635
PĚTIBOJ MLADŠÍ ŽÁCI		
1. Filip Reischig	Dukla Praha	2 443
5. Pavel Kulíčka	Sokol Hradec Králové	1 815 bodů (1. místo v ČOS)
SEDMIBOJ ŽÁKYNĚ		
1. Nicole Krutilová	SK Jeseniova	4 506 bodů
3. Adéla Sládková	Sokol Hradec Králové	3 508 bodů (1. místo v ČOS)
DEVÍTIBOJ ŽÁCI		
1. Adam Šulc	DC Ostroměř	4 671 bodů
2. David Ježek	Sokol Hradec Králové	4 241 bodů (1. místo v ČOS)

JIHLAVŠTÍ SOKOLOVÉ SLAVÍ TANEČNÍ ÚSPĚCHY

| Text: Radek Lavička

Sokol Bedřichov TK Chrisstar Jihlava uspořádal před letními prázdninami již 15. ročník tradiční soutěže, tedy Jihlavský pohár - Přebor ČOS v tanečním sportu, a to jak ve standardních, tak i v latinskoamerických tancích. Soutěže se zúčastnilo na 74 párů registrovaných v Českém svazu tanečního sportu a tři páry ze Slovenska.

Osm titulů přeborníka ČOS zůstalo domácím párům. „Taneční klub slaví historický úspěch. Za čtvrtstoletí

existence jsou Lucie Prokúpková s Lukášem Novotným prvním tanečním párem, který dosáhl výkonnostní třídy A jak v latinskoamerických, tak i ve standardních tancích. Medailová ocenění jsou jednak odměnou za nasazení, dřinu a úsilí, ale také motivací k další práci. Velké poděkování patří externím trenérům, kteří za námi do Jihlavy pravidelně dojíždějí,“ hodnotila výsledky vedoucí klubu a hlavní organizátorka soutěže Radka Prokúpková. ☺

Jméno	Kategorie
SOKOLŠTÍ VÍTEZOVÉ	
Lukáš Novotný - Lucie Prokúpková	mládež B STT, dospělí B STT
Filip Suchý - Šárka Nevošadová	mládež C LAT, dospělí C LAT
Václav Kratochvíl - Adéla Mikulová	jun II. D STT, jun II. D LAT, mládež D STT, mládež D LAT

Text: Adéla Hynková

Nejvyšší horu Českého ráje nebo zámek, kde se natáčela pohádka o Zlatovlásce, či nejkrásnější nádraží České republiky. To je jen krátký výčet míst, která děti společně s rodiči, a to v doprovodu sokolíka Pepíka a jeho party zvířátek, navštívili během letošních prázdnin.

Cestování s názvem Sokol v létě na výletě se konalo v rámci jednoho z největších projektů, a to Se Sokolem do života, který je zaměřený na rozvoj pohybové gramotnosti předškoláků. Odstartovalo 4. července a během osmi týdnů nabídlo nejen rodičům, ale i dětem více než stovku zajímavých výletních tipů.

Každý týden byl zaměřený na jiné téma. Malí výletníci tak navštívili například jeskyně nebo hrady, nádraží či rozhledny. Vždy bylo zveřejněno čtrnáct výletních cílů; jedno místo v každém regionu tak, aby se k sokolíkovi Pepíkovi mohly přidat děti z celé České republiky. A aby se cestovalo opravdu s ním, mohli si všichni na webu sesokolemdozivota.cz stáhnout origami

SOKOLÍK PEPÍK O PRÁZDNINÁCH PROCESTOVAL CELÉ ČESKO

sokolíka, kterého pak jednoduše vytiskli, vystřihli, složili a vybarvili.

„Hlavním cílem bylo motivovat jednak rodiče ke společným výletům s dětmi, a zároveň kluky i holky k přirozenému pohybu. Chtěli jsme inspirovat k návštěvě zajímavých míst v Česku proto, aby všichni společně poznali nejen okolí svého bydliště, ale třeba i region, kam se vydali na letní dovolenou,“ uvádí Věra Smejkalová, spoluautorka projektu Se Sokolem do života, a dodává: „Máme velkou radost, že se zapojilo tak velké množství rodičů s dětmi. Velmi nás těší, že řada rodin s námi podnikala výpravy i během celých prázdnin.“

A co by to bylo za výlety bez pořádné zábavy? O tu se postarala parta zvířátek, která pro děti pravidelně v průběhu celých prázdnin vymýšlela zajímavé pohybové úkoly. Kluci a holky tak běhali přes překážky, drželi rovnováhu, házeli na cíl nebo chodili se zavázanýma očima. Kreativní úkoly pak pobavily během přestávky na svačinu nebo třeba zkrátily cestu autem či vlakem. Rodiče

s dětmi se tak zdokonalili nejen v pantomimě, ale například i v hádání pohádkových postav.

„Víme, že zabavit děti v průběhu celých dvou měsíců nemusí být vždy jednoduché, proto jsme chtěli rodičům alespoň trochu pomoci. Abychom jim přípravu na výlety co nejvíce zjednodušili, vytvořili jsme na našem webu sesokolemdozivota.cz speciální podstránku, kde zájemci našli veškeré informace nejen k výletním cílům, ale i k jednotlivým úkolům. Zároveň jsme prostřednictvím našich sociálních sítí průběžně přidávali aktuality z prázdninového putování sokolíka Pepíka,“ zmiňuje Adéla Hynková, mluvčí projektu.

Pro všechny byla připravena soutěž o zajímavé ceny. Plyšového sokolíka Pepíka a tričko projektu Se Sokolem do života získali vždy tři výherci v rámci jednotlivých týdenních kol. Ti neaktivnější cestovatelé pak byli zařazeni do závěrečného slosování o výhry partnerů. 📍

SOKOL V LÉTĚ NA VÝLETĚ

SE SOKOLEM
DO ŽIVOTA

#SOKOLVLETENAVYLETE

SOKOLOVÉ SE PO TŘECH LETECH OPĚT SJELI DO OETZU

Text: Jaroslav Verner, Sokol Mnichov

Tentokrát nemohu napsat, že jsme se opět po roce všichni sešli v Oetzu, neboť toto každoroční setkání bylo kvůli pandemii dva roky po sobě zrušeno. Do místa skonu zakladatele Sokola Miroslava Tyrše jsme se tudíž dostali až po dlouhých třech letech, a to o svatodušním víkendu 4. až 6. června 2022.

Akce se konala na novém místě, protože na původní louce majitel vysel obilí. Obec Oetz nám naštěstí vyšla vstříc, protože i s ohledem na turistický ruch chce naše sokolská setkání s téměř padesátiletou tradicí podporovat. Proto nám poskytla jinou louku, ukrytou mezi stromy v dolní části obce jménem Haidach. Všichni jsme měli jen trochu obav, jak se na poměrně úzký prostor nejen s volejbalovým hřištěm a ostatními sportovními stanovišti, ale i s táborákem a všemi stany vtěsnáme.

Nakonec se ale letošním pořadatelům ze Sokola Vídeň podařilo všechno vyřešit a uspořádat setkání i v novém prostředí na výbornou. Někteří účastníci si dokonce pochvalovali, že nové místo bylo lepší a jakoby útulnější než původní louka nahoře v Piburgu. Nesmíme však zapomenout, že tato příjemná domácí atmosféra byla částečně podmíněna i menším počtem účastníků. Kdyby nás přijelo tolik, jako bylo běžné v dřívějších letech, asi bychom se na této loučce skoro ušlapali.

Po zahajovacím nástupu se v sobotu odpoledne rozeběhly všechny sportovní disciplíny, především volejbalový turnaj. Přihlásilo se rekordních devět družstev, a proto se obvyklým systémem, tedy každý s každým, hrálo ve dvou skupinách. Přestože náš mnichovský tým nebyl nikterak silný a hráčky jsme si museli i půjčovat, nakonec jsme skončili v tabulce naší skupiny třetí a v posledním zápase jsme pak bojovali s našimi sokolskými přáteli ze Zábřehu. Tento souboj jsme sice prohráli (a zřejmě bychom jej nevyhráli, ani kdyby druhý set předčasně neukončil silný déšť), ale i tak jsme se z pěkného šestého místa velmi radovali. Ve finále se pak v téměř bratrovražedném boji mezi sebou utkala dvě mužstva ze Sokola Jinonice. Nakonec

překvapivě zvítězilo jejich veteránské křídlo. Ale to již předbímám do neděle. Předtím nás v sobotu večer ještě čekal tradiční táborák, u něhož nám neúnavně několik hodin zpíval a hrál na kytaru Lubor Hraník, který z Mnichova letos přijel poprvé.

V neděli dopoledne se konala schůze ZOS, na níž nemohl chybět host nejvýznamnější – sestra Hana Moučková, starostka ČOS. Schůze proběhla nejen prezenčně, ale i online, takže se mohli připojit i zástupci z Göteborgu a z Paříže, kteří do Oetzu nepřišli. Souběžně pokračoval i volejbalový turnaj a další sportovní disciplíny jako přespolní běh, vrh koulí, lukostřelba a sportovní hry pro děti.

Pondělní program začal bohoslužbou, kterou jako vždy celebroul pater Bohuslav Švehla, český farář z Mnichova. Byl posvěcen prapor Sokola Karlín, který do Oetzu přivezl jeho náčelník a náš bývalý člen Jan Kroupa. Poté předal Tomáš Frey-Materna, starosta župy Rakouské, putovní prapor organizátorům příštího sokolského setkání v Oetzu, a to do rukou Petra Choura, starosty župy Švýcarské. Závěr setkání tradičně patřil krojovanému průvodu s prapory, a to k pamětním deskám Miroslava Tyrše. Tak zase příští rok v Oetzu na shledanou! 🇸

inzerce:

Rozvíjíme vašeň k pohybu

Pohyb je nedílnou součástí péče o naše zdraví a imunitu. Proto rozvíjíme pohyb ve všech jeho formách a pro všechny věkové kategorie. Díky programu Sportujeme se Spořkou podporujeme s našimi partnery děti a mládež už od těch nejmenších v mateřských školách. Myslíme na budoucnost a pohybem rozvíjíme nejen tělo, ale i mysl.

ČESKÁ
spořitelna

Sportujeme
se Spořkou

www.sportujemesespořkou.cz

ZA PŮL ROKU DAROVALO KREV 145 SOKOLŮ

| Text: MUDr. Vít Jakoubek, Ph.D., Zdravotní komise ČOS

VÝSLEDKY 1. POLOLETÍ 2022

pořadí	T. J. Sokol	počet odběrů	počet dárců
1.	Komárov	32	54
2.	Pardubice I	17	24
3.	Písek	14	17
4.	Příbram	8	15
5.	Jílové u Prahy	6	13
6.	Lomnice nad Popelkou	9	10
7.	Vrané nad Vltavou I	7	10
8.	Týniště nad Orlicí	6	9
9.	Třebětice	5	9
10.	Kobyly	6	8
11. - 12.	Cerhovice	4	8
11. - 12.	Žalkovice	4	8
13.	Turnov	4	6
14.	Březové Hory	3	6
15. - 16.	Pozořice	4	4
15. - 16.	Libeň	4	4
17.	Černošice	3	4
18.	Dobříš	2	4
19.	Valeč	2	3
20. - 21.	Velká Bíteš	1	3
20. - 21.	Cítov	1	3
22. - 23.	Frýdštejn	1	2
22. - 23.	Hlubočepy	1	2
24.	Šumperk-Temenice	1	1
celkem		145	227

Projekt Sokolská kapka krve pokračuje letos už 8. ročníkem. Průběžné výsledky za první pololetí roku 2022 ukazují, že darování krve je pro sokoly stále důležitým tématem. Zatím nahlásilo výsledky 24 jednot. Vyplyvá z nich, že na 227 odběrech bylo 145 sokolů. To znamená, že už darovali více než sto litrů krve.

Víme i o několika nováčcích. Vždy máme radost z toho, že se podařilo zlákat další prvodárce. Jsou to hlavně jednoty ze župy Jungmannovy, kde má dárcovství díky Sokolu Komárov už tradici. Právě tato jednota nenechává nikoho na pochybách ani letos a vládne tabulce s 32 dárci, kteří už byli na 54 odběrech.

Sokolská kapka krve je ale celoročním projektem, a tak se čísla ještě rozrostou, protože odběry lze hlásit i zpětně, nejpozději však do 30. ledna 2023. Veškeré informace najdete na www.sokolskakapka.cz. Tam je nově i formulář, pomocí kterého může jednota nahlásit své odběry.

V říjnu Vás také srdečně zveme na další hromadný odběr do Tyršova domu u příležitosti Památného dne sokolstva. Termín akce a podrobné informace včas zveřejníme.

Mysleme na to, že darovaná krev může zachránit lidský život, a to přece stojí za nějaké nepohodlí a námahu. Dejme ostatním pocítit, že sokolové nejen cvičí, ale i pomáhají! 🇨🇵

PRÁZDNINOVÁ ŠKOLA MĚLA REKORDNÍ ÚČAST

Text: Karolína Vlčková

Nejen gymnastika, atletika nebo plavání a míčové hry, ale i tanec, lezectví či jízda na lodích, také jóga, interkros nebo první pomoc. Tohle všechno vyzkoušela sokolská mládež na již tradiční prázdninové škole mladých pomahatelů. V běžné škole obvykle nechtějí strávit ani minutu navíc, do té naší však přijeli s úsměvem a v rekordním počtu pětadesáti účastníků. Tyršův dům téměř doslova praskal ve švech.

Program byl opravdu náročný. Každý den byl naplněný do poslední minuty. Během prvního odpoledne se účastníci seznámili nejen mezi sebou, ale díky takzvaným nemravným hrám Honzy Nemravy i s mlouvou sportovců, tedy názvoslovím, a také s nejstudenější vodou v Praze, čili bazénem Tyršova domu.

Říká se, že ve chvíli, kdy si myslíš, že už nemůžeš, máš ještě sedmdesát procent svých sil. Tohle rčení prázdninovka zcela jistě popírá. O sedmdesáti procentech se dá mluvit možná ještě

v neděli. Jenže potom následuje pondělí s gymnastikou a atletikou, úterý s fotbalem, florbalem a lezením, středa s celodenním pádlováním na Berounce a čtvrtek jak s tancem, tak i s první pomocí. Ve zkuškový pátek tedy člověk už nejen, že nemůže, ale navíc už rozhodně nemá ani těch pověstných sedmdesát procent sil. Ba dokonce by potřeboval i neprodleně zapojit do nabíječky.

Všechno to ovšem stojí za to. Prázdninová škola není jen hromadou sportovních aktivit a vojenského drilu. Do programu bylo zapojeno i několik přednášek, a to většinou v podobě půlhodinového ranního shromáždění, kde se budoucí pomahatelé a cvičitelé dozvěděli nejen něco o pedagogice, právní problematice a práci s dětmi, ale i o motivaci cvičitele.

Nově nabyté znalosti účastníci předvedli při prezentaci dvou projektů. Prvním bylo vytvoření plánu týdenního zájezdu pro seniory. Zde se projevily komunikační a organizační schopnosti. Ve druhém

projektu to byly opět ty pohybové. Jednalo se totiž o nacvičení a předvedení krátkého tanečku z populární aplikace TikTok.

Celý týden byl samozřejmě zakončen náročnou praktickou zkouškou a teoretickým písemným testem. Cílem letního sportovního týdne totiž není jen zábava, ale hlavně vyškolení mladých cvičitelů, kteří budou působit v jednotách.

Omlouvám se, pokud to doposud znělo jako týden týrání. Každý z nás sice zažil vyčerpání, nervozitu nebo překročil své hranice, ale i přesto to byl jeden z nejlepších životních zážitků. A ty nutně nemusejí být jen příjemné, stačí, když jsou hluboké. 📌

inzerce:

 Balíkovna

Pošli to dál.

Balík jen za 65 Kč!

www.balikovna.cz

SESTRA VÁCLAVA BURIÁNOVÁ BYLA OCENĚNA ZLATOU MEDAILÍ

| Text: Jiří Lhořan

Čtyřidevadesátiletá Václava Buriánová, členka Sokola Benátky nad Jizerou a župy Fügnerovy, se narodila do rodiny, jejíž sokolská historie sahá až do 19. století, a to nejen v Čechách, ale i za mořem, tedy v Americe. Cvičila už na sletu v roce 1938 a pak po válce v roce 1948. Výčet toho, co všechno udělala pro Sokol, by byl dlouhý. Její aktivity sahají od období první republiky - okrsková cvičení, loutkové divadlo nebo šibřinky, až do roku 1948, který učinil sokolskému snažení konec.

Po roce 1989 se už jako zralá žena pustila do budování nové organizace. Byla jednou z těch, kdo se výrazným způsobem zasloužili o vznik jak Sokola Benátky nad Jizerou, tak i župy Fügnerovy. Po celou dobu byla velmi aktivní. Až do svých 89 let zastávala funkci jednatelky jednoty. Působila rovněž na župě a je spoluzakladatelkou seniorského klubu Sokola Benátky, a to ve spolupráci s Věrnou gardou a náčelnictvem župy.

Vyznamenání bylo kvůli covidu předáno v malé zasedací místnosti městského úřadu v Benátkách nad Jizerou až letos, tedy s dvouletým zpožděním. „Sestře Václavě Buriánové jsem Zlatou medaili ČOS předala velmi ráda. Kéž bychom se všichni v takové kondici dožili úctyhodného věku 94 let,“ prohlásila Hana Moučková. K ocenění se přidal blahopřáním i starosta města Karel Bendl a zástupci vedení župy i jednoty. 📍

ZDENĚK HLOBIL ZÍSKAL ČESTNÉ OBČANSTVÍ

| Text: Sylva Novotná

Za přítomnosti široké veřejnosti, a to včetně sokolů, bylo 27. června 2022 uděleno bratru Zdeňku Hlobilovi čestné občanství města Veselí nad Moravou. Za zásluhy ve zdravotnictví obdržel Čestné uznání ministra zdravotnictví Vlastimila Válka. Bratr Hlobil pochází ze sokolské rodiny, členem Sokola se stal již jako malý chlapec, a to v roce 1938 ve Veselí nad Moravou. V mládí se věnoval atletice

a volejbalu, později byl trenérem žen a dorostenek. V roce 1968 byl členem přípravného výboru na znovuoobnovení župy Komenského i spoluzakladatelem Sokola Veselí nad Moravou. Od roku 1990 se podílel na obnově jednot nejen v regionu, ale i na Slovensku. Rozvíjel mezinárodní vztahy v Rakousku, Švýcarsku i v USA. Od roku 1990 je starostou Sokola Veselí nad Moravou, mezi lety 1991 až 2001 byl prvním místostarostou župy Komenského. V období od roku 1993 do 2001 byl členem Výboru ČOS. V letech 1994, 2000, 2012 a 2018 byl předsedou župního sletového výboru. Od roku 2002 přešel Sokol Veselí nad Moravou z župy Komenského do župy Slovácké, kde Zdeněk Hlobil zastává funkci zdravotníka jak pro župu samotnou, tak

pro ČOS. Od roku 2002 až do konce dubna roku 2022 byl místostarostou župy Slovácké, později zastupujícím starostou. Organizoval nejen zájezdy k uctění památky Miroslava Tyrše v Oetzu, ale byl i aktivním účastníkem sletů zahraničních sokolů ve Francii, Rakousku, USA nebo v Kanadě. Cvičil také na všech sletech v Praze. V roce 2003 obdržel od ČOS stříbrnou medaili. V roce 2013 mu ČOS udělila zlatou medaili, což je nejvyšší ocenění a uznání za sokolskou činnost a věrnost sokolským ideálům. Jeho životním krédem se staly sokolské myšlenky: „Ni zisk, ni slávu.“ Pro svou obětavou a nezištnou činnost je pro nás velkým vzorem. Za jeho práci mu nesmírně děkujeme. 📍

ROZLOUČENÍ

ODEŠEL BRATR BEDŘICH BORŠEK

Narodil se v roce 1928 v rodině ruského legionáře. Sokol ho provázel a formoval celý život. Mezi sokoly vstoupil v Kroměříži ve stejnou dobu jako do školy. Vzhledem k zaměstnání otce se rodina ještě před válkou přestěhovala do Českých Budějovic.

Od školních let se věnoval náradovému tělocviku, atletice a cyklistice, brzy se stal i cvičitelem. Pro XI. všesokolský slet v roce 1948 vedl nácvik dorostenců a sám cvičil v legendární skladbě mužů Věrní zůstaneme.

V krátkém čase politického uvolnění v roce 1968 byl u zrodu malé českobudějovické jednoty, která vytrvala na sokolských základech jak v rámci ČSTV, tak i při obnovování činnosti po roce 1989, kdy za vedení bratra Borška přešlo všech 210 členů do ČOS.

On sám se zúčastnil v Praze v lednu 1990 ustavujícího sjezdu a nadále aktivně vystupoval i jako mluvčí Občanského fóra při Sokolu v Českých Budějovicích, či pracoval v koordinačním výboru ČOS. Léta byl náčelníkem v tehdejší župě Husově. Jako náčelník jednoty pak také vedl nácviky mužů na všesokolské slety. Sám si zacvičil i na dvou sletech pořádaných americkými sokoly. Mnoho let vedl dětské letní tábory na Hradcích.

Po operaci kolena ještě po léta trénoval skupinku mladých gymnastů naší jednoty, kteří pod jeho vedením vítězili nejen na župních přeborech, ale umištovali se i na medailových místech na přeborech všestrannosti ČOS, a to v žákovských či dorosteneckých kategoriích. Skupina se sice postupem času obměňovala, ale on mezi ně docházel ještě dlouho a vždy jim dokázal poradit i povzbudit je. Stále se zajímal o veškeré dění v našem spolku.

Zásluhy Bedřicha Borška byly na návrh župy před patnácti lety oceněny stříbrnou medailí. K jeho devadesátinám jej jednota navrhla na ocenění nejvyšší. V roce 2019 obdržel zlatou medaili ČOS, kterou si osobně v Praze převzal.

Budeme na něj vzpomínat jako na zasloužilého a oblíbeného, i když náročného cvičitele, kamaráda a hlavně dobrého člověka.

V obřadní síni stála čestnou stráž skupinka krojovaných sokolů, včetně praporečníka s historickým praporem jednoty. 🇸

BLAHOPŘÁNÍ

BRATR FRANTIŠEK KŘÍŽEK SLAVÍ DEVADESÁTÉ NAROZENINY

Letos v září slaví úctyhodné 90. narozeniny bratr František Křížek, dlouholetý jednatel a hospodář sokolské jednoty Říčany a Radošovice. Do Sokola začal bratr František chodit už v první třídě v roce 1938. Mezi jeho nejoblíbenější sporty patří tenis a šachy. K jeho jubileu mu přejeme, ať ho jeho optimismus a vitalita provází i nadále.

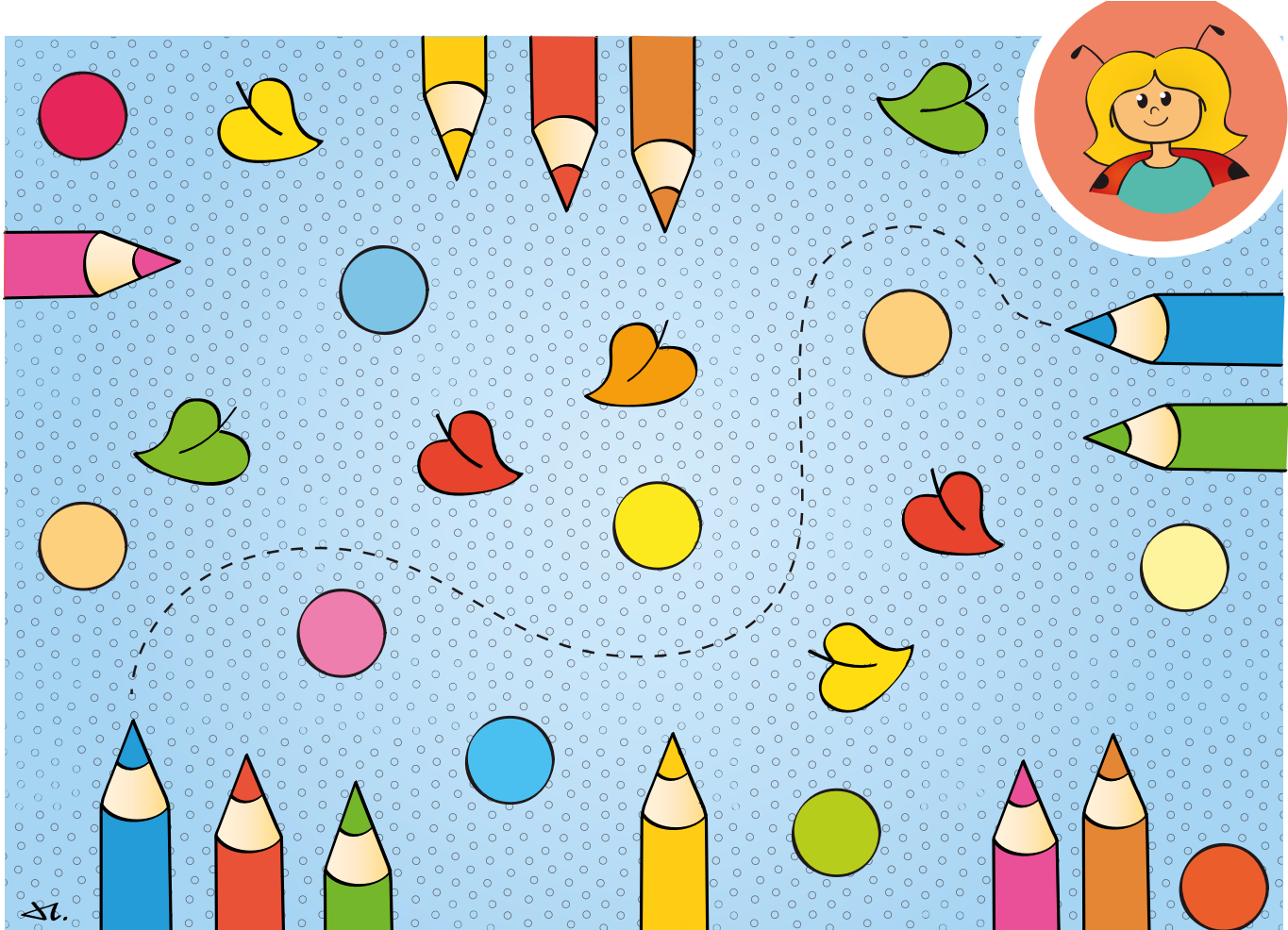

NAZDAR, SOKOLÍCI!

Zpracovali: Dana Uzlová, Jan Lukášek

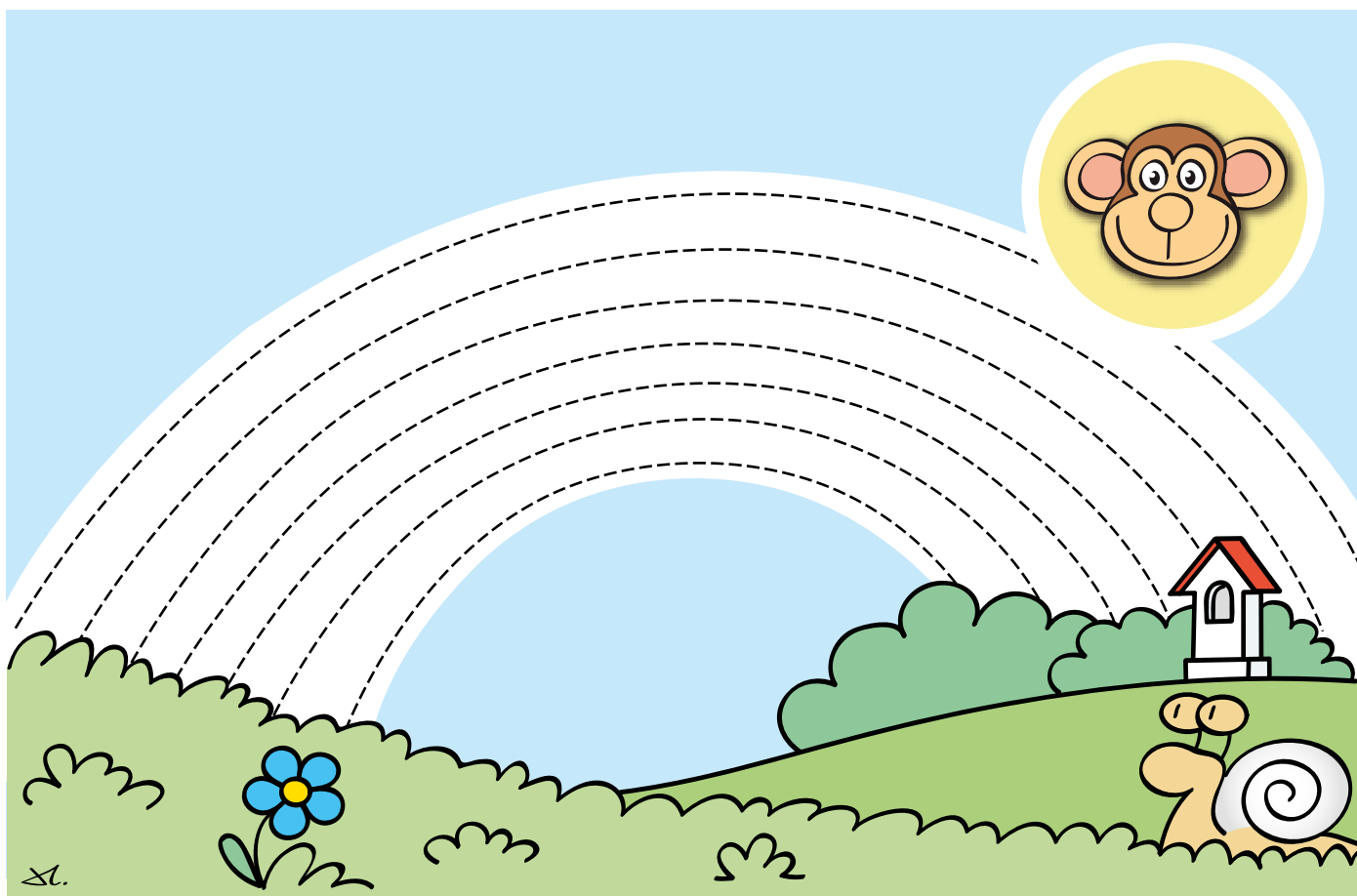

Najdi v modrém poli symboly, které jsou zobrazené po straně, a označ je.

Spoj čarou pastelky stejné barvy. Vyhní se překážkám na cestě.

Věříme, že jste si užili letní prázdniny a teď už se zase těšíte na cvičení v sokolovnách. Odpočinout si můžete třeba při plnění těchto úkolů, ve kterých se tentokrát potkáte třeba s opičkou Haničkou z projektu Se Sokolem do života.

Víš, jaké barvy má duha? Obtáhni přerušované čáry. Nakresli si svoji duhu.

Najdeš mezi obrázky všech osm rozdílů?

V roce 1938, kdy už Evropu obcházela strach z války, se konal X. všesokolský slet. Stal se symbolem protifašistického odporu. Tehdy britský deník The Daily Telegraph napsal:

„Sokolský slet a hromadné vystoupení znovu posílily důvěru obyvatelstva ve vlastní sílu... (chybějící větu naleznete v tajence). Pod tlakem politických poměrů byl pražský slet manifestací národního nadšení a slovanské jednoty, jejichž význam daleko přesahuje hranice státu.“

	VÝDOJE	NAŘÍKAT (LIDOVĚ)	1. DÍL TAJENKY	LEHKÉ TOPNÉ OLEJE (ZKR.)	TLAČÍTKO NA OVLADAČI	DETONACE		3. DÍL TAJENKY	JMÉNO HERČEKY JANŽUROVĚ		NÁZEV HLÁSKY R	HADÍ ZVUK		2. DÍL TAJENKY	VODNÍ ROSTLINA	OČISTĚNÁ VODOU
DODATEK NA KONCI KNIHY							ŘÍMSKY 101			NĚMECKÉ ZÁJMENO				NEDOBRO		
ÚSLUŽNÝ							SLOVENSKY TRÍSKY							DOMÁČKY TOMÁŠ		
							OPAK DO							VARIABILNÍ SYMBOL (ZKR.)		
SPOJKA					ZNAČKA SPORTOVNÍ OBUVI						ČÁSTI ROSTLIN					
					ZÁVODNÍ PES						KÓD TOKELAU					
ETIOPSKÁ HORA				NUZNĚ				STARO-ČESKÝ OTEC					ČÁST KŘÍDLA LETADLA			
				ANGL. JÍST				NĚKDEJŠÍ SPZ LITOMĚŘIC					TYP SŠ			
	TELEFONNÍ ZKRATKA	ČESKÝ MATEMATIK					MPZ NIZOZEŇSKA			SLEPIČÍ SLABÍKA				SLOVENSKY ESA		
		ČLOVĚK BEZ PŘÁVA					ZBABELEČ (EXPRE-SIVNĚ)			CITO-SLOVCE ZAVAHÁNÍ				LOKNA		
DRNKAT						ZASÍVATI					NĚKDEJŠÍ SPZ PRAHY				TŘEBAŽE	TIHLE
						KÓD BHŮTĀNU					KÓD LETIŠTĚ SAVOONGA					
OHLEDU-PLNOST					SLŮVKO ODPORU			KRAJSKÝ NOHEJBALOVÝ SVAZ (ZKR.)					ASUSKÁ BOHYNĚ			
					PRUDKÝ SVAH			JIRÁSKŮV HRDINA					FRAN- COVKA			
TO I ONO (ŘIDCE)				TKALCOV-SKÝ STROJ					ZAMĚSTNANCI DIVADLA							
				OLYMPIJSKÉ HRY (ANGL. ZKR.)					CITOSLOVCE PRUDKEHO POHYBU							
	HOSPO-DÁRSKÉ NOVINY (ZKR.)	STARO-EGYPTSKÝ BUH NEBES				NOHA ZVĚŘE				DÁNSKÝ HISTORIK					ITALSKY MOJE	JEDNOTKA EL. ODPORU
		EINSTEINOVY INICJÁLY				FRAN- COUZSKÝ KRÁL				OBYVATELE OLYMPU						
PRO- STORNÁ BUDOVA NA LETIŠTI							DOMOVNÍ OHNĚNÍ					ROVNOU				
							ZVÝK					PARLÉROVY INICJÁLY				
NĚMECKY NOVÝ				ZVÍŘETNICE				SUROVÁ NAFTA						KMIT		
				DĚDINY				NÁŠ PÍSNICKÁŘ						SLOVENSKY OVES		
	INIC. ZPĚVAČKY VONDRÁČ- KOVĚ	TELEVIZE (ZKR.)			NÁŠ HOUSLJISTA				ZÁKONIK PRÁCE (ZKR.)			NA ONO MÍSTO				
		ZENSKÉ JMÉNO (14.12.)			SPRAVOVAT TMELEM				BYLINNÝ ODVÁR			CHEM. ZN. TELLURU				
PARAZI- TICKÝ ČERV						MODEL VOZU ŠKODA						TVOJE			DOSTOJEV- SKÉHO ROMÁN	VÝROBCE POČÍTAČO- VÝCH HER
						BYVALÝ ČESKÝ HÁZENKÁŘ						VYRÁBĚT LÁTKU				
NEOBVYKLÉ																
	INTERNET. DOMÉNA NĚMECKA			FRAN- COUZSKÝ HRDINA					HOVOROVÝ SOUHLAS				SODOVKA (LIDOVĚ)			
	INIC. HERČEKY JIRĚSOVĚ			AZALKÁ (ZAST.)					OPATŘOVAT ODĚVEM				DRÍVĚJŠÍ PSACÍ POTŘEBA			
FINSKÉ SIDLO			UMĚLECKÉ VÝTVARNÉ DÍLO					ŠKODLIVÝ HMYZ						ŘÍMSKY 501		
			ZAHALENÁ					MPZ ŘECKA						ZNAČKA BARVIVA NA VEJCE		MOJI
CESTOVAT						LABUŽNÍK										
						VYJÁDRĚNÍ POMĚRU										
	ŽIVOTOPIS	ZÁMEZÍ VE FOTBALE				VLASTNÍ KRTŮM						KVĚTINY				
		UNIVERZITA OBRANY (ZKR.)				KNIŽNÍ ZÁPOR						SLOVENSKY SLEPĚ				
SLADIDLO					TEDY			NÁZEV NEZNAMÉ					POVZDECH		MLÁDĚ HADA	TAMTY
					CITO- SLOVCE RYCHLEHO STŘIHU			KÓD KIRIBATI					HASNICE			
JEDNO- DUCHÉ PLAVIDLO				ČÍNSKÁ VAHOVÁ JEDNOTKA			ZNAČKA KILOTUNY			INIC. PĚVCE KERNDLA				CITO- SLOVCE PODIVU		
				NĚMECKY JAKO			MEDIKA- MENT			ÚKAZ				ŠPANĚLSKÝ MYS		
	CHEM. ZN. VÁPNIKU	DRUH MODER- NÍHO TANCE				PŘÍKLONKA			FRANCOUZ- SKÉ MUŽSKÉ JMÉNO					INDICKÝ FILM		
		MPZ IZRAELE				OSLOVENÍ PŘI VYKÁNÍ			NORMO- STRANA (ZKR.)					INIC. ZPĚVÁKA DYKA		
SENZITIVNÍ								LŽI								
								PÁTĚ PÍSMENO LATINSKÉ ABECEDY								
4. DÍL TAJENKY																POMŮCKA: ALEN, ANAT, DOJE, EREK, LENK, LERCH, QOUR, OVYSK, ROI, SLOT, YAM

LASKAVÍ PARTNEŘI ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ

GENERÁLNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ PARTNER

INSTITUCIONÁLNÍ PARTNEŘI

NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

OFICIÁLNÍ DODAVATELÉ

UNDER ARMOUR

VEDEME ČECHY K POHYBU A SPOLEČNÉ AKTIVITĚ

JSEM SOKOL FANDÍM SLETU

XVII. VŠESOKOLSKÝ SLET
1-6/7/2024 PRAHA

Vážené sestry, vážení bratři,

blíží se XVII. všesokolský slet, který bude, již tradičně, naší největší prezentací směrem k široké veřejnosti. Chceme proto, aby proběhl co nejlépe a dostal důležitosti, která je sletům dána historicky. Uvědomujeme si ale, že uspořádání tak velké akce nebude v současné době lehké.

Proto se na Vás obracíme s prosbou o pomoc.

Podpořte připravovaný slet tím, že si koupíte dobrovolnou sletovou známku v hodnotě 100 Kč, která má v roce 2022 formu elektronického certifikátu.

K této formě jsme se rozhodli, protože je snadná a nezatěžuje jednoty zbytečnou administrativou. Znamku je možné objednat individuálně, za celou rodinu, tým či oddíl, ale i za jednotu či župu.

Vaše podpora znamená jistotu konání XVII. všesokolského sletu a udržení jeho úrovně z roku 2018. Příspěvky vybíráme na transparentní účet a tyto finanční prostředky budou použity výhradně na přípravu a organizaci sletu.

Jak jsme v prodeji dobrovolné sletové známky úspěšní můžete průběžně sledovat na stránce projektu na webu PROSOKOLY, nebo přímo na transparentním účtu.

Těšíme se na setkání!

Za sletový tým

Hana Moučková
starostka ČOS

I60
1862-2022

Více informací na webu

<https://prosokoly.sokol.eu/podporme-xvii-vsesokolsky-slet>